ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΑΒΗΜΑ ΕΔΟΝ
ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2019 – ΑΠΡΙΛΗΣ 2020

ΔΩΣΕ δύναμη στους αγώνες μας
ΕΝΙΣΧΥΣΕ ΚΙ εσύ την ΕΔΟΝ

Τ.214 ΜΑΡΤΗΣ 2020

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΑΔΕΙΑ ΑΡ 483
ΚΛΕΙΣΤΟ ΕΝΤΥΠΟ
ΑΔΕΙΑ ΑΡ 356

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΟΙΚΤΕΙ
ΓΙΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ

Τ.Θ. 21986, CY -1515 Λευκωσία

Νεολαία

Εκφραστικό Όργανο του Κ.Σ της ΕΔΟΝ

Μας λένε οι εχτροί μας
Και γνωστή ακόμα να γίνει η αλήθεια
Δεν μπορεί άλλο πια να διαδοθεί
Μα είμαστε εμείς αυτοί που τη διαδίδουν!
Μπ.Μπρεχτ

Κυκλοφορεί κάθε πρώτη Κυριακή του μήνα με τη "ΧΑΡΑΥΓΗ" και στη συνέχεια με εισφορά 1 ευρώ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2020

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΑΛΛΑΞΕ ΤΗΝ

για μόρφωση, δουλειά, ζωή με αξιοπρέπεια

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΟΦΑΡΗ

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΤΡΟΠΗΣ «Ν»:
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΟΚΟΥΡΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΚΑΡΗ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΕΛΕΝΗ ΕΥΑΓΟΡΟΥ
ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΚΑΒΕΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ
ΜΕΛΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΚΟΣ
ΣΟΦΙΑ ΛΑΖΑΡΗ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗ
ΧΑΡΙΣ ΖΑΝΤΗ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΙΤΤΑΡΑΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΜΩΥΣΕΩΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΟΥ
ΙΑΚΩΒΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΟΛΟΚΑΣΗΣ
ΓΙΑΓΚΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΤΡΕΑ ΚΩΣΤΑ

ΣΕΛΙΔΩΣΗ
ΑΝΤΡΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΑΝΤΡΕΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ 1
Τ.Κ. 1037
ΚΑΪΜΑΚΛΙ - ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Τ.Θ. 21986
Τ.Κ. 1515 ΛΕΥΚΩΣΙΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 22766459
FAX: 22757161

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ
22766535

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
PRINTCO CASSOULIDES

www.edon.org.cy
ccedon@cytanet.com.cy
•Κεντρικό Συμβούλιο ΕΔΟΝ
•νεολαία
@ccedon
edoncy
Κ.Σ. ΕΔΟΝ
ΕΝΙΑΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

«Το ταξίδι στην ασφάλεια είναι δύσκολο. Η Ευρώπη δεν θέλει πρόσφυγες. Νομίζαμε ότι είχαμε φτάσει στην ασφάλεια, αλλά η Ευρώπη προσπαθεί να μας κάνει να παλεύουμε περισσότερο και να μας στείλει πίσω στον κίνδυνο"

Razieh Gholami – Αφγανή πρόσφυγας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ. 5
Συνέντευξη με την Ανδρούλλα Χριστοφίδου, από το "Cyprus Stop Trafficking"

Σελ. 7
Φανής Χριστοδούλου, ένας αγνός λαϊκός αγωνιστής

Σελ. 9
Εφαρμογές της Νανοτεχνολογίας στη Βιοϊατρική και την αντιμετώπιση του καρκίνου

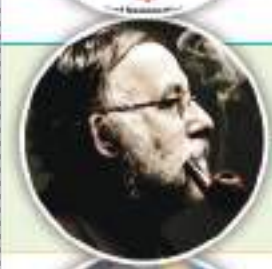

Σελ. 12
Αντί αποχαιρετιστήριου λόγου. Στον άνθρωπο που κυνήγησε την ουτοπία μέχρι τέλους

Σελ. 23
Συνέντευξη με τον Hanna Gharib, Γενικό Γραμματέα Κομμουνιστικού Κόμματος Λιβάνου

ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΕΔΟΝ

www.edon.org.cy

Η Νεολαία θα κυκλοφορήσει ξανά 5 Απριλίου

Στο δρόμο της διεκδίκησης και των κοινωνικών αγώνων

Σε ακόμη πιο επικίνδυνα μονοπάτια το Κυπριακό

Ο μήνας που μας πέρασε, επιβεβαίωσε δυστυχώς τις διαχρονικές μας ανησυχίες για τους σοβαρούς κινδύνους που ελλοχεύουν μέρα με τη μέρα στο κυπριακό, ένεκα του σημερινού παρατεταμένου αδιέξοδου σε συνδυασμό με τη συνεχιζόμενη ντε φάκτο κατάσταση αλλά και την αποενοχοποίηση της ίδιας της Τουρκίας από τον διεθνή παράγοντα. Ήδη η Τουρκία και οι υποστηρικτές της διχοτόμησης στην τ/κ κοινότητα, με φόντο τις επερχόμενες εκλογές στα κατεχόμενα, φανερώνουν το διαχρονικό τους στόχο, την οριστική διχοτόμηση της Κύπρου.

Ειδικότερα οι ενέργειες της Τουρκίας και της ψευδοκυβέρνησης των Τατάρ και Οζερσάι για εποικισμό της περίκλειστης πόλης της Αμμοχώστου, εκτός του ότι είναι παράνομες, θα προκαλέσουν νέα αρνητικά τετελεσμένα επί του εδάφους και κατ' επέκταση στην όλη προσπάθεια της λύσης. Παράλληλα οι προκλήσεις στη κυπριακή ΑΟΖ συνεχίζονται με την ίδια ένταση, ενώ η αντίδραση του διεθνούς παράγοντα στο ζήτημα δεν είναι ουσιαστική.

Είναι για αυτό που επιμένουμε ότι η δική μας πλευρά πρέπει να επιμένει στην επανέναρξη των διαπραγματεύσεων από το σημείο που διακόπηκαν στο Κρανς Μοντανά και στη βάση του Πλαισίου του Γ.Γ. του ΟΗΕ.

Αυτό βέβαια προϋποθέτει ότι και ο ίδιος ο πρόεδρος Αναστασιάδης να εγκαταλείψει τις μέχρι σήμερα ενέργειες που οδήγησαν στην επίρριψη ευθυνών και στη δική μας πλευρά για το αδιέξοδο και που συνεχίζουν να πλήττουν την αξιοπιστία της δικής μας πλευράς. Μόλις πριν λίγες εβδομάδες ήρθαν στο φως της δημοσιότητας από τον τεως σύμβουλο του Προέδρου κ. Μακάριο Δρουσιώτη αυτή τη φορά, ισχυρισμοί για τους χειρισμούς του Προέδρου στο Κρανς Μοντανά που αν ισχύουν, όπως η αναφορά του ΠτΔ στον Υπ. Εξωτερικών της Τουρκίας ότι η μόνη λύση είναι η λύση δύο κρατών γιατί οι ε/κ δεν δέχονται την ομοσπονδία, θα επιβεβαιώσουν το πόσο επικίνδυνος και ανίκανος είναι στο Κυπριακό.

Από μεριάς μας θα συνεχίσουμε τους δικούς μας αγώνες ώστε παρά τα αρνητικά δεδομένα, οι δύο κοινότητες να μην συμβιβαστούν με τίποτα λιγότερο από την επανένωση του τόπου και του λαού μας και ο λαός μας να βγει νικητής.

Δοχείο χωρίς πάτο το κυπριακό ποδόσφαιρο

Δεν έφτανε που τους τελευταίους μήνες οι συνεχείς εξελίξεις στο κυπριακό ποδόσφαιρο επιβεβαίωσαν τη σάπια κατάσταση που επικρατεί εδώ και χρόνια, δεν φτάνει που πρόεδροι και άλλοι παράγοντες διάφορων ομάδων, πρώην διαιτητές και πρώην παίχτες προβαίνουν σε καταγγελίες για στημένα παιχνίδια και πρωταθλήματα μέχρι και τη FIFA και UEFA, ήρθε τώρα ως κερασάκι στην τούρτα και το δημοσίευμα της ισπανικής ηλεκτρονικής εφημερίδας "El Confidencial" για στημένα παιχνίδια στο κυπριακό ποδόσφαιρο. Μάλιστα για το συγκεκριμένο ζήτημα έχουν γίνει καταγγελίες από το Γενάρη του 2019. Από τότε έχουν δοθεί στοιχεία από τις ισπανικές Αρχές και έχει διαμορφωθεί φάκελος από τις δικές μας αρχές. Παρόλα αυτά το ζήτημα στάλθηκε στη Νομική Υπηρεσία ένα ολόκληρο χρόνο μετά, ενώ η ηγεσία της ΚΟΠ δήλωσε άγνοια. Με άλλα λόγια αν δεν δημοσιευόταν σε ισπανική εφημερίδα το ζήτημα, δεν θα γνώριζε κανείς τίποτα.

Εάν λοιπόν οι κυβερνώντες θέλουν όντως να καθαρίσουν το «στάβλο του Αυγεία», θα πρέπει να προχωρήσουν το ζήτημα μέχρι το κόκκαλο και να μην μείνουν σε συλλήψεις και δημόσιες δηλώσεις μέχρι να περάσει και πάλι ο χρόνος. Δυστυχώς όμως, η μέχρι σήμερα στάση τους φανερώνει απλά ότι δεν έχουν τη θέληση να το πράξουν.

«Συμφωνία του Αιώνα», το ιμπεριαλιστικό έγκλημα κατά της Παλαιστίνης συνεχίζεται...

Πρόσφατα γίναμε μάρτυρες της προσπάθειας για ολοκλήρωση του εγκλήματος κατά του λαού της Παλαιστίνης με τη πολυδιαφημιζόμενη «Συμφωνία του Αιώνα» των ΗΠΑ και Ισραήλ. Πρόκειται για ένα σχέδιο που ετοιμάστηκε χωρίς τη συμμετοχή της Παλαιστινιακής πλευράς και που παραβιάζει σχετικά Ψηφίσματα και Αποφάσεις του ΟΗΕ αλλά και του διεθνούς δικαίου. Μέσα από αυτό το σχέδιο ικανοποιούνται σημαντικά τα ιμπεριαλιστικά σχέδια των ΗΠΑ στην περιοχή της Μέσης Ανατολής αλλά και οι επιδιώξεις των αντιδραστικών δυνάμεων του Ισραήλ που εκπροσωπούνται στο πρόσωπο του Νετανιάχου. Μετά την αναγνώριση από τις ΗΠΑ της Ιερουσαλήμ ως «αδιαίρετης» πρωτεύουσας του Ισραήλ αλλά και αρκετών κατεχόμενων συριακών εδαφών ως κυρίαρχα εδάφη του Ισραήλ, μετά τη νομιμοποίηση του παράνομου εποικισμού από το Ισραήλ σε παλαιστινιακά εδάφη, έρχεται και η αναγνώριση και άλλων εδαφών που φτάνει το 30% της κατεχόμενης Παλαιστίνης.

Από μεριάς μας θα συνεχίσουμε να εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στο λαό της Παλαιστίνης, ώστε να τερματιστεί το έγκλημα που συντελείται εις βάρος του. Παράλληλα θα συνεχίσουμε τους αγώνες μας ενάντια στον ιμπεριαλισμό, μέσα από την ενίσχυση του αντιιμπεριαλιστικού και φιλειρηνικού κινήματος και της έμπρακτης αλληλεγγύης ανάμεσα στους λαούς του κόσμου.

Οι σημερινές ανάγκες των φοιτητών για μόρφωση, δουλειά, ζωή με αξιοπρέπεια να αποτυπωθούν στις κάλπες με ισχυρή Προοδευτική Κ.Φ.

Η περίοδος που ακολουθεί, είναι περίοδος φοιτητικών εκλογών σε όλους τους χώρους σπουδών που δραστηριοποιούνται Φοιτητικές Ενώσεις των Κυπρίων φοιτητών. Παράλληλα με το καλημέρα του 2020 η κυβέρνηση Αναστασιάδη προχωρά στην εφαρμογή πολιτικών τόσο στα δημόσια όσο και στα ιδιωτικά πανεπιστήμια στη λογική της περαιτέρω εμπορευματοποίησης της μόρφωσης εις βάρος της ίδιας της κυπριακής κοινωνίας.

Στα δημόσια ήδη προωθείται η δημιουργία ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων με εισαγωγή διδάκτρων που θα αλλοιώσουν τον υφιστάμενο δωρεάν χαρακτήρα των δημόσιων πανεπιστημίων. Στα ιδιωτικά ήδη προωθείται σειρά από μέτρα στο όνομα της στήριξης της ιδιωτικής εκπαίδευσης, όπως το δικαίωμα να καθορίζουν ελεύθερα τα δίδακτρα τους. Αυτά τα μέτρα εξυπηρετούν την αύξηση της κερδοφορίας των ιδιωτικών πανεπιστημίων μόνο, ενώ δημιουργούνται σοβαροί κίνδυνοι της αύξηση της αισχροκέρδειας εις βάρος των φοιτητών. Σε μια περίοδο μάλιστα που η οικονομική κατάσταση των κυπριακών νοικοκυριών απαιτεί μειώσεις διδάκτρων, εφαρμογή πολιτικής για φοιτητική στέγη, κρατική φοιτητική μέριμνα πραγματικά επαρκή και άλλα τόσα.

Η κατάσταση λοιπόν απαιτεί το Οργανωμένο Φοιτητικό Κίνημα να αντιδράσει, να αντισταθεί, να διεκδικήσει, να κερδίσει. Δυστυχώς όμως η ΠΟΦΕΝ, που ελέγχεται από τη ΦΠΚ Πρωτοπορία, έχει ήδη με τη στάση της αποδυναμώσει τους αγώνες της ΠΟΦΕΝ κόντρα στις πολιτικές αυτές. Έχει τεθεί ξεκάθαρα ως προτεραιότητα τους η εξυπηρέτηση των ιδιωτικών συμφερόντων στη τριτοβάθμια παιδεία.

Είναι για αυτό που στις φετινές φοιτητικές εκλογές ο κάθε φοιτητής και φοιτήτρια οφείλουν να συμμετάσχουν και να ψηφίσουν με κριτήριο τις σημερινές ανάγκες τους, το δικαίωμα στην ολόπλευρη μόρφωση, στη δουλειά και ζωή με αξιοπρέπεια. Ψήφο δηλαδή στα ψηφοδέλτια της Προοδευτικής Κ.Φ. σε κάθε χώρο σπουδών. Ψήφο στο δρόμο της διεκδίκησης και των κοινωνικών αγώνων για αλλαγή στην κοινωνία!

•Αντρέας Σόλωνος
Μέλος Εκτελεστικού Συμβουλίου
ΚΣ ΕΔΟΝ

#trollάροντας

Συνέντευξη με την

Ανδρούλλα Χριστοφίδου,

από το "Cyprus Stop Trafficking"

«Ας δώσει λοιπόν η νεολαία της ΕΔΟΝ μια ελπίδα πως μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα, για να βρούμε τις αξίες μας, καθώς δεν μπορούμε να ζούμε σε μια κοινωνία χωρίς αξίες»

Ν: Εδώ και πολλά χρόνια δίνεται καθημερινά μάχη ενάντια στην εμπορία προσώπων στην Κύπρο. Θεωρείται πως τα πράγματα έχουν αλλάξει καθόλου τα τελευταία χρόνια;

Η Κύπρος είναι μια χώρα όπου από παράδοση επιτρέπεται το αγοραίο sex. Οπότε, ήταν ένας ιδανικός τόπος για να ανθίσει το trafficking. Πρώτα η εμπορία προσώπων γινόταν στα καμπαρέ. Το 2009 όταν συστάθηκε η οργάνωση Cyprus Stop Trafficking υπήρχαν στην νότια Κύπρο 108 καμπαρέ και με την ευλογία της κυβέρνησης έρχονταν κάθε χρόνο στην Κύπρο 6000 κοπέλες από τις χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης και διανέμονταν στα διάφορα καμπαρέ της νήσου. Εκεί φέρονταν σαν σεξουαλικές σκλάβες καθώς τους κατάσχονταν διαβατήρια και τηλέφωνα, έπρεπε να δείχνουν πλήρη υπακοή στον καμπαρετζή και να πηγαίνουν με οποιοδήποτε πελάτη. Μια κοπέλα ανέφερε πως ναι μεν μισούσε τον καμπαρετζή αλλά περισσότερο μισούσε τους πελάτες. Οι πελάτες προέρχονταν από όλα τα κοινωνικά στρώματα(δικαστές, δικηγόροι, υπουργοί, βουλευτές) και πίστευαν πως είχαν το δικαίωμα να αγοράσουν μια κοπέλα για να κάνουν το κέφι τους. Σκότωναν αυτές τις κοπέλες και ψυχικά και σωματικά.

Το trafficking ξεκίνησε το 1992 μετά την πτώση της Σοβιετική ένωσης λόγω φτώχιας. Σιγά σιγά αυτό το πράγμα οργανώθηκε και δημιουργήθηκαν μεγάλα κυκλώματα. Η ρίζα του trafficking είναι η φτώχεια. Έως ότου υπάρχουν φτωχές χώρες, πείνα και δεν υπάρχουν προοπτικές για μια καλύτερη ζωή για τη νεολαία, ο κόσμος μεταναστεύει για ένα καλύτερο μέλλον. Οι διακινητές έψαχναν κοπέλες από διάφορες χώρες με τα προσχήματα ότι θα είχαν μια καλή δουλειά και με καλά λεφτά. Εκείνες με την σειρά τους έπεφταν θύματα καθώς όταν πεινάς, όταν δεν έχεις δουλειά και βλέπεις το μέλλον σου μαύρο και άραχνο και σου προτείνει κάποιος μια δουλειά σε μια ξένη χώρα, φυσικά πηγαίνεις. Όλες τις κοπέλες που πήγαιναν να μαρτυρήσουν στο δικαστήριο ότι τις πουλούσαν, οι δικαστές τις θεωρούσαν αναξιόπιστες μάρτυρες.

Ν: Επί διακυβέρνησης Δημήτρη Χριστόφια, πάρθηκαν σημαντικά μέτρα για πάταξη του φαινομένου, όπως για παράδειγμα το ότι έκλεισαν μαζικά χώροι έκδοσης γυναικών. Πόσο καθοριστική θεωρείτε πως ήταν η διακυβέρνηση ως προς τη βελτίωση της κατάστασης, από αυτή που ήταν στις αρχές του αιώνα;

Η τότε κατάσταση ήταν πραγματικά δραματική. Ο μόνος που έδειξε ενδιαφέρον ήταν ο πάτερ της Ρωσικής εκκλησίας στην Λεμεσό, ο οποίος προσπαθούσε να τις βοηθήσει όταν κατάφερναν να ξεφύγουν από τα διάφορα καμπαρέ. Αυτός πίστευε πως η μόνη λύση ήταν να σταματήσουν οι άδειες καλλιτεχνίδων. Εμείς σε συνεργασία με τον πάτερ, επισκεφθήκαμε το Νεοκλή Συλικιώτη, ο οποίος με την σειρά του μετά από δύο χρόνια και με πολλή προσοχή, αφού είχε απειληθεί από τους καμπαρετζίδες, κατάφερε να σταματήσουν οι άδειες καλλιτεχνίδων. Αμέσως μετά από αυτό έκλεισαν 90 καμπαρέ. Ύστερα ξεκινήσαμε την εκστρατεία ενημέρωσης με το ραδιόφωνο Astra, όπου έπρεπε να εξηγούμε ότι η εμπορία προσώπων δεν είναι πορνεία αλλά οργανωμένο έγκλημα. Κανένας άλλος ραδιοφωνικός σταθμός δεν μας έδωσε σημασία πέραν του Astra και οι μόνες εφημερίδες που έβαζαν άρθρα για το trafficking ήταν η «Γνώμη» και η «Χαραυγή».

Για 2-3 χρόνια υπήρξε ύφεση στο trafficking αλλά μετά οι διακινητές διοργανώθηκαν διαφορετικά καθώς έφερναν γυναίκες ιδίως από τη Μολδαβία με άλλες προφάσεις, για παράδειγμα πως θα δούλευαν σε μασατζίδικα, μπυραρίες, καφενεία και διαμερίσματα. Έπειτα, δημιουργήθηκαν μικροκυκλώματα Ρουμανία-Κύπρος και Βουλγαρία-Κύπρος. Αυτό ήταν φρικτό διότι κλείνονταν οι κοπέλες σε διαμερίσματα, που είναι πολύ χειρότερο διότι δεν υπάρχει έλεγχος και τα πράγματα είναι εντελώς αδιαφανή. Λόγω της έλλειψης ελέγχου στα διαμερίσματα, έχουν μεγαλώσει και τα κρούσματα σεξουαλικών νοσημάτων.

Υπάρχουν κι άλλα είδη trafficking που δεν αποσκοπούν μόνο σεξουαλική εκμετάλλευση, αλλά και εργασιακή εκμετάλλευση. Τα 3 είδη trafficking που υπάρχουν σήμερα στην Κύπρο είναι η σεξουαλική εκμετάλλευση σε διαμερίσματα και μπυραρίες, η εργασιακή εκμετάλλευση στα χωράφια και τις φάρμες και οι ψεύτικοι γάμοι.

Ν: Η Κύπρος καταδικάστηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για εμπορία προσώπων. Γιατί θεωρείτε πως οι έμποροι επιλέγουν την Κύπρο ως προορισμό;

Ο λόγος που καταδικαστήκαμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν η ιστορία με την Οξάνα, μια Ρωσίδα κόρη ενός αξιωματικού του κόκκινου στρατού. Ήρθε στην Κύπρο με δίπλωμα μεταφράστριας(Αγγλικά-Ρωσικά) και αντί αυτού την κλείσανε σε ένα καμπαρέ. Όταν κατάλαβε περί τίνος πρόκειται έφυγε και κατήγγειλε την περίπτωση της στο αστυνομικό τμήμα. Μετά από παρέμβαση της αστυνομίας, η κοπέλα αφέθηκε να πάει στο σπίτι της. Ξημερώματα της επόμενης μέρας η κοπέλα βρέθηκε νεκρή μετά από πτώση της στο πεζοδρόμιο από τον 5ο όροφο πολυκατοικίας. Η αστυνομία με ελλιπή στοιχεία κατέληξε στο ότι η Οξάνα είχε αυτοκτονήσει. Λίγες μέρες αργότερα ο πατέρας της Οξάνας μαζί με τον πάτερ Σάββα έσπευσαν στο δικαστήριο ανθρώπινων δικαιωμάτων που καταδίκασε την Κύπρο γιατί η αστυνομία της Κύπρου δεν έκανε καμία προσπάθεια να εξιχνιάσει τον θάνατο αυτής της κοπέλας.

Cyprus STOP Trafficking

Το πρόβλημα είναι πως η κοινωνία της Κύπρου είναι μια κοινωνία που δεν έχει αξίες και αρχές. Ιδίως τα τελευταία χρόνια με την καινούρια κυβέρνηση οπού τα μόνα που έχουν αξία είναι το χρήμα και το sex. Υπάρχουν οι διαλυμένες κοινωνίες που κανείς ούτε φοβάται κανένα ούτε ντρέπεται κανένα. Δείτε σαν κύριο παράδειγμα αυτούς που μας κυβερνούν οι οποίοι κρύβονται πίσω από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα χωρίς να σέβονται τίποτα και σκέφτονται μόνο τα προσωπικά τους συμφέροντα. Ας δώσει λοιπόν η νεολαία της ΕΔΟΝ μια ελπίδα πως μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα, για να βρούμε τις αξίες μας, καθώς δεν μπορούμε να ζούμε σε μια κοινωνία χωρίς αξίες.

Ν: Ποια η δράση της μη κυβερνητικής οργάνωσης Cyprus Stop Trafficking και πώς βοηθάτε τα θύματα που εντοπίζετε;

Όταν η αστυνομία κάνει μια επιχείρηση στην οποία υπάρχουν θύματα, αυτά τα θύματα την πρώτη βδομάδα οδηγούνται στο κυβερνητικό καταφύγιο όπου κλειδώνονται για εύλογους λόγους. Ακολούθως βγαίνουν από το καταφύγιο και τους δίνεται η ευκαιρία να πάνε κάπου οπού θα είναι πιο ανεξάρτητες και πιο ελεύθερες. Γι' αυτό δημιουργήθηκε ένα είδους "σπίτι", το Open House στο οποίο όταν ζεις εκεί είσαι κάπως προστατευμένη αφού ακολουθείς συγκεκριμένους κανονισμούς. Με άλλα λόγια βοηθούμε με την παροχή στέγης, φαγητού και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης έως ότου να μπορούν να σταθούν στα πόδια τους. Το γραφείο ευημερίας παρέχει τα λεφτά για την ενοικίαση των χώρων αυτών, όπως επίσης και ένα μικρό ποσό στις ίδιες της κοπέλες για τα προσωπικά τους έξοδα. Όταν δοθούν προς εμάς αρκετές πληροφορίες για πιθανά περιστατικά που παρατηρούνται από τον κόσμο, δίνονται στην αστυνομία για περαιτέρω εξέταση. Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να κάνω μια παράκληση για βοήθεια από εθελοντές, που θα μπορούσαν να βοηθήσουν για την διάδοση των γεγονότων αυτών και για οικονομική στήριξη.

Ν: Τι μπορούμε να κάνουμε για να ελαττωθεί ή ακόμα και να εξαφανιστεί η εμπορία προσώπων;

Το εμπόριο ανθρώπων είναι έγκλημα. Κανένα εμπόριο δεν ζει χωρίς πελατεία. Πρέπει η ζήτηση να λιγοστέψει ή ακόμα να πάψει να υπάρχει. Αυτό θα γίνει όταν οι άντρες γίνουν πιο πολιτισμένοι, όταν θεωρούν τις γυναίκες ισότιμες μαζί τους και όχι αντικείμενα για σεξουαλική ή εργασιακή εκμετάλλευση. Όταν οι άντρες θα καταλάβουν ότι το αγοραίο σεξ είναι λιγότερο ικανοποιητικό από τον πραγματικό έρωτα.

•Επιμέλεια
Δήμητρα Νεοφύτου
Ανδρέας Σιόκουρος
Συντακτική Επιτροπή

Κυπριακό και εκλογές στα κατεχόμενα

«Παραμένουμε έτοιμοι και αποφασισμένοι να συνεχίσουμε την προσπάθεια, έχοντας πλήρη επίγνωση ότι η μη λύση του Κυπριακού δεν είναι προς όφελος ούτε των Ελληνοκυπρίων, ούτε των Τουρκοκυπρίων.».

«Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει ήδη μεταφέρει στον ΓΓ του ΟΗΕ την αποφασιστικότητά του για συνέχιση των διαπραγματεύσεων, προς την επίτευξη λύσης, στο πλαίσιο της Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας, στη βάση των ψηφισμάτων του ΟΗΕ, των συμφωνιών που έχουν μέχρι σήμερα συνομολογηθεί και των παραμέτρων που έχει προτείνει ο ίδιος ο Γενικός Γραμματέας. Ένα πλαίσιο που διασφαλίζει το μέλλον της Κύπρου, μακριά από επιρροές τρίτων και των στοιχείων που επέφεραν τα δεινά και την ανασφάλεια στον Κυπριακό λαό.»

Αυτά δήλωνε προεκλογικά ο Αναστασιάδης το 2018. Αντ΄αυτού σήμερα βιώνουμε μια παρατεταμένη περίοδο στασιμότητας στη διαδικασία των συνομιλιών με απότοκο την όξυνση της Τουρκικής προκλητικότητας.

Η διεθνής κοινότητα κρατάει ίσες αποστάσεις όταν πρόκειται να καταλογίσει ευθύνες για την ανυπαρξία διαπραγματευτικής διαδικασίας. Γεγονός για το οποίο η κυβέρνηση έχει ευθύνη.

Έχει ευθύνη γιατί η μόνη συνέπεια που επέδειξε ήταν η παρουσία της στα μνημόσυνα του Γρίβα. Φέρει βαρύτατη ευθύνη για την αναξιοπιστία που εκπέμπει τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό.

Μετά την αποτυχία επανέναρξης των συνομιλιών γίναμε μάρτυρες μιας κατάστασης όπου ο κ. Αναστασιάδης είχε εκ διαμέτρου αντίθετο αφήγημα από τον κ. Ακκιντζί, για τα γεγονότα που μας οδήγησαν στο αδιέξοδο με τον πρώτο, στην προσπάθεια του να αποδείξει την ορθότητα του δικού του αφηγήματος, επικαλέστηκε έγγραφο του Γ.Γ. του ΟΗΕ. Έγγραφο το οποίο στην πορεία έγινε «προφορικό έγγραφο» και κατέληξε ως γλωσσικό ατόπημά. Άλλα λέει ο Γ.Γ. του ΟΗΕ στις εκθέσεις του, ο οποίος αποενοχοποιεί την Τουρκία για το ναυάγιο στο Κράνς-Μοντανά και επιμερίζει ευθύνες στους ηγέτες των δύο κοινοτήτων. Εκθέσεις, τις οποίες δεν αμφισβήτησε ποτέ η κυβέρνηση και δεν ζήτησε ποτέ τροποποίηση τους. Με ό,τι αυτό σημαίνει.

Αυτό είναι ένα μικρό παράδειγμα που αποδεικνύει την ευθύνη του κ. Αναστασιάδη για το γεγονός ότι επι διακυβέρνησης του έχει προκαλέσει ίσως την μεγαλύτερη ζημιά στο κύρος και την αξιοπιστία της πλευράς μας, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό.

Οι αποκαλύψεις ότι πίσω από κλειστές πόρτες φλερτάρει με τη λύση δύο κρατών, παρεκκλίνοντας από τις διαχρονικές θέσεις της Ε/Κ πλευράς καθιστούν τους χειρισμούς του επικίνδυνους.

Μπορούμε να πούμε ότι ένας από τους λόγους που δεν έχει παρεκκλίνει από την βάση αρχών η συζήτηση μεταξύ των ηγετών των 2 κοινοτήτων είναι η εμμονή του Τ/Κ ηγέτη στη λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας.

Όλα αυτά σε μια περίοδο όπου η Τουρκία μεθοδικά αυξάνει την προκλητικότητα της τόσο στην Κύπρο όσο και στην ευρύτερη περιοχή, θέτοντας επι τάπητος την προώθηση επικίνδυνων και επεκτατικών θέσεων.

Το γεγονός ότι υπάρχει στασιμότητα στη διαπραγματευτική διαδικασία, χωρίς όμως να επιρρίπτεται ξεκάθαρα η ευθύνη στην Τουρκία, δίνει την ευκαιρία στον Ερντογάν να εντείνει τις προκλητικές του ενέργειες τόσο στην κυπριακή ΑΟΖ όσο και στο εσωτερικό τμήμα της Τ/Κ κοινότητας.

Αυτό επιβεβαιώνει τη διαχρονική μας θέση πως μόνο η λύση του Κυπριακού μπορεί να αποτελέσει απάντηση στους κινδύνους που ελλοχεύουν γύρω μας σε σχέση με αυτό το ζήτημα.

> **«Οι εκλογές στα κατεχόμενα αναμένεται να αποτελέσουν σημείο καμπής και για τη συνέχιση της ιδέας του κοινού μέλλοντος και της κοινής πατρίδας.»**

Για εμάς παραμένει αταλάντευτη και αδιαπραγμάτευτη θέση ότι είναι μονόδρομος η αναζήτηση και επίτευξη λύσης βασισμένης στις αρχές του διεθνούς δικαίου, που να απελευθερώνει και επανενώνει τη χώρα και το λαό μας, στα πλαίσια μιας διζωνικής, δικοινοτικής ομοσπονδίας με πολιτική ισότητα όπως αυτή καθορίζεται στα σχετικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Οποιαδήποτε άλλη επιλογή, με όποιο μανδύα κι αν περιβάλλεται, σε τελευταία ανάλυση θα οδηγήσει στην οριστική διχοτόμηση. Μια τέτοια «λύση» όχι απλώς θα συνιστούσε ξεπούλημα εδαφών της Κυπριακής Δημοκρατίας αλλά θα ήταν η αφετηρία νέων δεινών για τον τόπο και το λαό μας.

Για την εξεύρεση λύσης θα πρέπει να πορευτούμε πλάι πλάι με τους συμπατριώτες μας Τ/Κ που καλούνται σύντομα να πάρουν μια σημαντική απόφαση που θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό της εξελίξεις στο άμεσο μέλλον.

Τον ερχόμενο Απρίλιο, οι Τουρκοκύπριοι θα είναι στις κάλπες για να εκλέξουν τον νέο ηγέτη της κοινότητας τους. Μια εξέλιξη που επηρεάζει άμεσα και την κοινότητα μας αφού ο νικητής των εκλογών θα είναι αυτός με τον οποίο θα καλεστούμε να διαπραγματευτούμε για τη λύση του Κυπριακού.

Η εκλογή του νέου Τουρκοκύπριου ηγέτη θα είναι ιδιαίτερα καθοριστική και για τις σχέσεις της κοινότητας με την Τουρκία. Είναι γεγονός ότι στις φετινές εκλογές για το νέο Τουρκοκύπριο ηγέτη, ένα κορυφαίο θέμα της επικαιρότητας θα είναι η βάση των σχέσεων των Τουρκοκυπρίων με την Τουρκία και η ανάγκη υπεράσπισης της κυπριακής ταυτότητας. Οι εκλογές στα κατεχόμενα αναμένεται να αποτελέσουν σημείο καμπής και για τη συνέχιση της ιδέας του κοινού μέλλοντος και της κοινής πατρίδας.

> **«Ως ΕΔΟΝ, δεν θα πάψουμε στιγμή να παλεύουμε για τη δικαίωση του λαού και του τόπου μας έστω και αν οι συνθήκες στις οποίες καλούμαστε να δώσουμε την μάχη είναι δύσκολες. Δικαίωση, η οποία περνά μέσα από τη λύση του κυπριακού προβλήματος.»**

Στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις τις προοδευτικές υποψηφιότητες και ευχόμαστε να υπερισχύσουν οι δυνάμεις που επιδιώκουν λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας, με πολιτική ισότητα όπως αυτή καθορίζεται στα σχετικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Απευχόμαστε την ενδυνάμωση των υποψηφίων που ευαγγελίζονται εθνικιστικές και σοβινιστικές απόψεις που θα οδηγήσουν σε επικίνδυνες ατραπούς την προοπτική της επανένωσης του λαού και του τόπου μας.

Ως ΕΔΟΝ, δεν θα πάψουμε στιγμή να παλεύουμε για τη δικαίωση του λαού και του τόπου μας έστω και αν οι συνθήκες στις οποίες καλούμαστε να δώσουμε την μάχη είναι δύσκολες. Δικαίωση, η οποία περνά μέσα από τη λύση του κυπριακού προβλήματος.

•Πέτρος Κούκος
Συντακτική Επιτροπή «Ν»

Φανής Χριστοδούλου

Ένας αγνός λαϊκός αγωνιστής

Ο φετινός Φεβρουάριος επιφύλασσε κάτι ιδιαίτερα δυσάρεστο για το Λαϊκό Κίνημα και την Κύπρο μας. Το δυσάρεστο αυτό δεν ήταν άλλο από τον αιφνίδιο και απροσδόκητο θάνατο του συντρόφου Φανή Χριστοδούλου, τη μέρα που θα γιόρταζε τα 67α γενέθλιά του.

Ο σ. Φανής Χριστοδούλου ήταν ένας άνθρωπος του οποίου η πορεία είχε ταυτιστεί με την πορεία του ΑΚΕΛ και του Λαϊκού Κινήματος. Έχοντας ήδη δραστηριοποιηθεί από τα φοιτητικά του χρόνια στη Βουλγαρία με το κίνημα, εντάχθηκε στο κόμμα το 1971 το οποίο έκτοτε υπηρέτησε με όλες του τις δυνάμεις μέχρι και την τελευταία στιγμή, από όποιο πόστο κι αν κλήθηκε να το κάνει.

Ο Φανής Χριστοδούλου διετέλεσε Επαρχιακός Γραμματέας του ΑΚΕΛ Λάρνακας από το 1989 μέχρι το 2005, Κεντρικός Οργανωτικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ από το 2006 μέχρι το 2008 και Επαρχιακός Γραμματέας Λευκωσίας- Κερύνειας από το 2008 μέχρι το 2010. Ήταν μέλος του Πολιτικού Γραφείου του ΑΚΕΛ από το 1995 μέχρι το 2013 και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου Ερευνών Προμηθέας από το 2012 μέχρι το 2016. Ήταν μέλος της Κεντρικής Επιτροπής Ελέγχου του ΑΚΕΛ από το 2015, Γενικός Γραμματέας του Παγκύπριου Συμβουλίου Ειρήνης από το 2017 και Πρόεδρος του Αθλητικού Συλλόγου Αναγέννηση Άη Γιάννη Λάρνακας.

Η σταδιοδρομία του συντρόφου μας είναι ενδεικτική για το πόσο σημαντική προσωπικότητα υπήρξε για το κίνημα αλλά και για την εργατικότητα και την μαχητικότητα που τον διέκρινε μέχρι το τέλος. Κανένας τίτλος και κανένα αξίωμα δεν μπορεί να είναι αρκετό για να προσδώσει το κενό που αφήνει πίσω του ο σύντροφος Φανής.

> **«Ήταν ένας συνειδητός κομμουνιστής, πιστός στις αρχές και τις αξίες του σοσιαλισμού και του διεθνισμού. Φλογερός αγωνιστής της επαναπροσέγγισης, μαχητής της Ειρήνης για την Κύπρο και τον κόσμο.»**

Γιατί ακριβώς ο Φανής είχε μεγαλύτερο τίτλο, αυτόν της ανθρωπιάς που τον διέκρινε και τον βαρύ τίτλο του μέλους του ΑΚΕΛ, το οποίο θεωρούσε ασπίδα των εργαζομένων και των απλών ανθρώπων.

Ο σ. Φανής ήταν εκεί σε όλες τις στιγμές του κινήματος. Στους αγώνες, στις επιτυχίες, στις ήττες και στα πισωγυρίσματα. Βρέθηκε σε καίρια οργανωτικά πόστα του κόμματος, μέχρι και υποψήφιος βουλευτής. Σε κάθε περίπτωση ο σύντροφος είχε ένα πράγμα κατά νου. Να υπηρετήσει το κόμμα και το λαό. Και το αποδείκνυε με κάθε ευκαιρία. Το ήθος και η αφοσίωσή του δεν σήκωναν ποτέ αμφισβήτηση από κανέναν. Είναι τέτοιοι σύντροφοι που κόντρα στους καιρούς και σε αντιπαραβολή με άλλα φαινόμενα που δυστυχώς ευδοκιμούν, κρατούν την ελπίδα ζωντανή και το ανάστημά μας ψηλά.

Πολλοί είχαν την τιμή να δουλέψουν μαζί με τον σ. Φανή και να βαδίσουν πλάι του. Πολλοί και από εμάς, τη νέα γενιά του κινήματος. Ο σ. Φανής εμπιστευόταν τους νέους και με κάθε ευκαιρία προσπαθούσε να βοηθήσει και να αναδείξει νέα στελέχη στο κίνημα. Έχει λεχθεί χαρακτηριστικά ότι σε κάθε περίπτωση που κάποιος άλλος αναλάμβανε στην θέση του, ήταν πάντα μακριά και την ίδια ώρα δίπλα του.

Η περίπτωση του Φανή δεν είναι από αυτές τις περιπτώσεις που συνηθίζουμε όταν κάποιος αφήνει τα εγκόσμια να αγιοποιείται. Φυσικά δεν θεωρούμε ότι υπάρχει άνθρωπος που δεν έχει αρνητικά. Ο σ. Φανής ωστόσο ήταν άνθρωπος που κέρδιζε πάντα τους γύρω του με την αφοσίωση, την ειλικρίνεια, την εργατικότητα, την ανιδιοτέλεια και τη σεμνότητά του. Ήταν ένας συνειδητός κομμουνιστής, πιστός στις αρχές και τις αξίες του σοσιαλισμού και του διεθνισμού. Φλογερός αγωνιστής της επαναπροσέγγισης, μαχητής της ειρήνης για την Κύπρο και τον κόσμο.

> **«Η μεγαλύτερη κληρονομία που αφήνει πίσω του ο σύντροφος Φανής είναι το παράδειγμά του. Από αυτή την παρακαταθήκη οφείλουμε η νέα γενιά των ΕΔΟΝιτών να εμπνευστούμε.»**

Ο Φανής Χριστοδούλου πρόσφερε πάρα πολλά. Δεν μιλούσε ποτέ για αυτά. Δεν βολεύτηκε ποτέ. Δεν θεώρησε ποτέ ότι ολοκλήρωσε το χρέος του προς την πατρίδα και το λαό του. Δεν θεώρησε ποτέ ότι υπάρχει «εφάπαξ» για τους σκοπούς στους οποίους ταχθήκαμε. Αξίζει ιδιαίτερη αναφορά για την στάση του συντρόφου μας ιδιαίτερα μετά την συνταξιοδότησή του. Έχοντας επίγνωση των δυσκολιών, ανάλαβε ευθύνες τις οποίες άλλοι απέφευγαν. Βγήκε μπροστά και σε όσα μπορούσε κάποιος να δει αλλά και στα πολλά, στα «αθέατα», στα «άχαρα» καθήκοντα. Ήταν ο σύντροφος που θα περνούσε από τα γραφεία της Ε.Ε. του ΑΚΕΛ Λάρνακας για να δει τι δουλειές υπάρχουν. Ήταν ο σύντροφος που παρά το βιογραφικό που είχε να «επιδείξει» καθόταν σε συνεδρίες και δεχόταν καθοδήγηση από στελέχη πολύ νεότερα και «άσημα». Υπήρξε τόσο δραστήριος και συνειδητός αγωνιστής μέχρι το τέλος έχοντας παράλληλα αναλάβει με αξεπέραστη επιτυχία και τα «καθήκοντα» του οικογενειάρχη, του παππού και του καθημερινού ανθρώπου που όλοι χαιρόμασταν να συναντήσουμε.

Η μεγαλύτερη κληρονομία που αφήνει πίσω του ο σύντροφος Φανής είναι το παράδειγμά του. Από αυτή την παρακαταθήκη οφείλουμε η νέα γενιά των ΕΔΟΝιτών να εμπνευστούμε. Από τέτοιους συντρόφους θα πρέπει η νέα γενιά των κομμουνιστών να αντλήσουμε διδάγματα. Από ανθρώπους με την ζωή και την πορεία του Φανή θα πρέπει η νέα γενιά των αγωνιστών να πάρουμε δύναμη, κουράγιο και πείσμα στον δύσκολο δρόμο που επιλέξαμε.

Γιατί άνθρωποι σαν τον Φανή βγαίνουν μέσα από τα σπλάχνα του κινήματος και του ΑΚΕΛ.
Σύντροφοι σαν τον Φανή είναι που γιγαντώνουν το ανάστημα του κινήματος, του ΑΚΕΛ και της Κύπρου μας.
Στο καλό σύντροφε!

•Χρυσόστομος Μωυσέως
Συντακτική Επιτροπή

Τραγανή φρέσκια βάφλα βουτηγμένη σε απολαυστική σοκολάτα ION.
Αυτή είναι η Σοκοφρέτα. **Μία και Μοναδική!**

ΝΕΑ Στέβια
ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ

CHOCOFRETA®
ΣΟΚΟ-ΦΡΕΤΑ®
NO ADDED SUGAR
Στέβια
Υγείας

CHOCOFRETA®
ΣΟΚΟ-ΦΡΕΤΑ®
NO ADDED SUGAR
Στέβια
Γάλακτος
ION

Μοναδική απόλαυση!

ION
ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

THE LOBSTERS

Εφαρμογές της Νανοτεχνολογίας στη Βιοιατρική και την αντιμετώπιση του καρκίνου

Ο καρκίνος αντιπροσωπεύει ένα από τους κύριους 14 εκατομμύρια νέα «κρούσματα» στοιχίζοντας τη ζωή σε περίπου 8,2 εκατομμυρια ανθρώπους (World Cancer Report 2014 από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας). Ο ΠΟΥ υπολογίζει επίσης πως τα επόμενα 20 χρόνια αυτός ο αριθμός ενδέχεται να αυξηθεί κατά 70% (http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs297/en/).

Πρόσφατα, ένας από του πιο «ελκυστικούς» και γρήγορα αναπτυσσόμενους ερευνητικούς τομείς για αντιμετώπιση του καρκίνου αφορά το σχεδιασμό και τον χαρακτηρισμό νανοσωματιδίων και νανο-ιατρικών υλικών. Ο υβριδικός αυτός τομέας που ονομάστηκε Νανοϊατρική (Nanomedicine), είναι ουσιαστικά η εφαρμογή της νανοτεχνολογίας στην ιατρική. Η νανοϊατρική εκτείνεται από τις ιατρικές εφαρμογές μικροσκοπικών βιο-αισθητήρων (biosensors) μέχρι τον σχεδιασμό νανοϋλικών για βελτιωμένη διάγνωση και θεραπεία όχι μόνο του καρκίνου αλλά και άλλων ασθενειών. Ένα μεγάλο τμήμα της νανοϊατρικής αφορά την ανάπτυξη νανοσυστημάτων τα οποία φέρουν την δυνατότητα να παραδώσουν ταυτοχρόνως φαρμακευτικά παρασκευάσματα για θεραπεία παθολογικών σημείων και διάφορα στοιχεία για τον καλύτερο εντοπισμό τους από διάφορες μεθόδους μοριακής απεικόνισης.

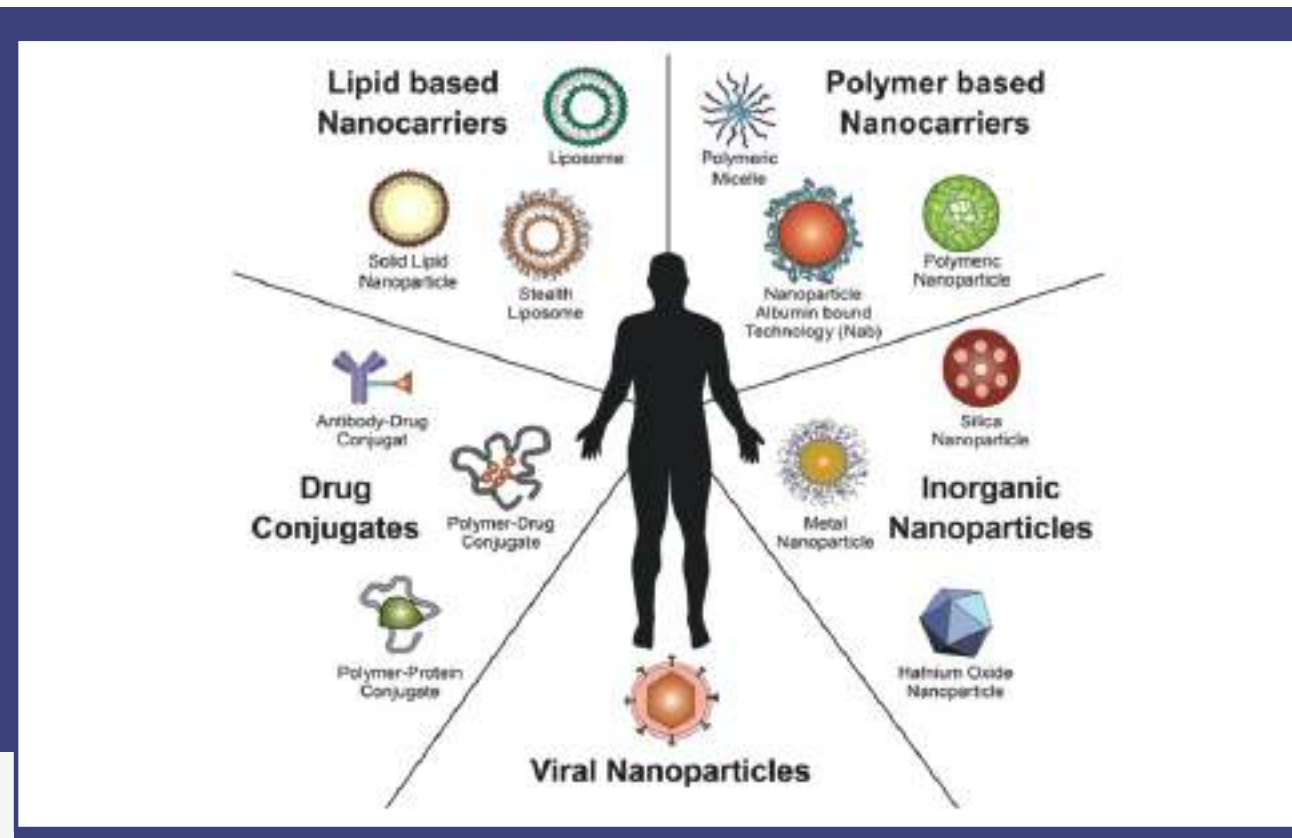

Εικονογράφηση διάφορων νανοθεραπευτικών πλατφόρμων όπως συζεύγματα φαρμάκων με πρωτεΐνες ή αντισώματα, νανοφορείς με βάση λιπίδια, πολυμερικά νανοσωματίδια, ανόργανα νανοσωματίδια και νανοσωματίδια ιών που χρησιμοποιούνται σήμερα στην κλινική (Wicki, Witzigmann et al., 2015).

Κίνητρα πίσω από την ανάπτυξη νανοσυστημάτων για την αντιμετώπιση του καρκίνου

Όταν ένα φάρμακο χορηγείται στον οργανισμό, αντιμετωπίζει διάφορα εμπόδια τα οποία περιορίζουν την αποτελεσματική του δράση, αφού θα πρέπει πρώτα να διαπεράσει διαφορετικά βιολογικά φράγματα όπως η εντερική βλεννογόνος, τα αγγειακά διαφράγματα και η κυτταρική μεμβράνη. Επίσης πολλά φάρμακα έχουν χαμηλές χημικές σταθερότητες και σύντομη ημιζωή στον οργανισμό, με αποτέλεσμα την πολύ γρήγορη εξάλειψή τους πριν να ολοκληρωθεί η δράση τους. Επιπλέον, τα καρκινικά κύτταρα έχουν τη δυνατότητα να αναπτύσσουν μηχανισμούς αντίστασης σε πολλά από τα αντικαρκινικά φάρμακα. Ένας από τους κυρίους όμως λόγους πίσω από την ανάπτυξη νανοσυστημάτων για τον καρκίνο βρίσκεται στο γεγονός ότι τα αντικαρκινικά φάρμακα έχουν περιορισμένη επιλεκτικότητα με αποτέλεσμα να συσσωρεύονται σε διάφορους υγιείς ιστούς και να προκαλούν μια πληθώρα παρενεργειών όπως ναυτίες, απώλεια μαλλιών κτλ. Για αυτό το λόγο η βελτίωση της επιλεκτικότητας παράδοσης αντικαρκινικών σε παθολογικούς όγκους είναι εξαιρετικής σημασίας.

Κατά την περίοδο των τελευταίων ετών, η νανοιατρική έχει συνεισφέρει στην ανάπτυξη νανοσωματιδίων, όρου που χρησιμοποιείται για να περιγράψει υλικά των οποίων οι δομές έχουν μήκη από 0.1 μέχρι μερικών εκατοντάδων νανομέτρων (1 nm = 10-9 m. Τα νανοσωματίδια αυτά παρουσιάζουν ήδη μεγάλες προοπτικές για την καλύτερη διανομή αντικαρκινικών σε όγκους, αυξάνοντας έτσι την αποτελεσματικότητά τους και μειώνοντας ταυτοχρόνως τις παρενέργειες. Τα νανοσωματίδια που αναπτύχθηκαν για την ιατρική, έχουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά όπως νανομετρικό μέγεθος, μεγάλη επιφάνεια ως προς τον συνολικό όγκο και επιθυμητές φυσικό-χημικές ιδιότητες. Ονομάζονται συχνά νανο-μεταφορείς γιατί φέρουν είτε φαρμακευτικά παρασκευάσματα είτε στοιχεία για μοριακή απεικόνιση είτε και τα δυο ταυτόχρονα. Για την παρασκευή τους χρησιμοποιούνται διάφορα υλικά όπως δείχνει η Φιγούρα 1, τα οποία έχουν αισθητά χαμηλότερο κόστος απ' ότι τα ίδια τα αντικαρκινικά φάρμακα. Τα υλικά αυτά είναι επίσης σχεδιασμένα για να τροποποιούν τα φαρμακο-κινητικά και φαρμακο-δυναμικά προφίλ διαφόρων αντικαρκινικών, αυξάνοντας έτσι την φαρμακευτική τους δυνατότητα. Συμπερασματικά, όταν διάφοροι νανο-φορείς συμπληρώνονται με αντικαρκινικά, αυτά έχουν αυξημένη ημιζωή και περιφέρονται για περισσότερο χρόνο στο κυκλοφορικό σύστημα με αποτέλεσμα την συγκεκριμένη και ελεγχόμενη αποδέσμευσή τους σε παθολογικούς και μόνο ιστούς.

Υπάρχουν επιπλέον διάφορα ιατρικά και κοινωνικά κίνητρα υπέρ της ανάπτυξης νανο-θεραπευτικών σκευασμάτων.
Ιατρικά κίνητρα

Πολλά από τα αντικαρκινικά φάρμακα υποφέρουν από φτωχή διαλυτότητα και χημική σταθερότητα με αποτέλεσμα την περιορισμένη βιοδιαθεσιμότητα τους στον οργανισμό.

Τα νανοσωματίδια μπορούν να βοηθήσουν αποτελεσματικά στην καλυτέρευση της βιοδιαθεσιμότητας τους με την ενθυλάκωση υδροφοβικών φαρμάκων σε υδρόφιλα νανοϋλικά. Για παράδειγμα, η ανάπτυξη του φαρμάκου Wortmannin, είχε σταματήσει λόγω της χαμηλής του διαλυτότητας και της υψηλής του τοξικότητας. Παρόλα αυτά, η ενθυλάκωση του σε λιποειδή νανοφορείς κατάφερε να αυξήσει τη διαλυτότητα της wortmannin από 4 mg/L στα 20 mg/L και να μειώσει την τοξικότητά της κατά 3 με 5 φορές.

Σήμερα, αρκετοί νανοφορείς έχουν περάσει από κλινικές δοκιμές και μερικοί έχουν ήδη εγκριθεί για αγωγή σε ασθενείς με διαφορετικούς τύπους καρκίνου, με αξιοσημείωτα παραδείγματα το Doxil® και το Abraxane®. Οι συγκεκριμένοι νανοφορείς είναι σε θέση να αλλάξουν τη βιο-κατανομή και τη στόχευση των φαρμάκων, επιτρέποντάς τους να συσσωρεύονται κατά προτίμηση στην εγγύτητα του όγκου. Ο βιολογικός μηχανισμός που ευθύνεται για την παράδοση των νανοσωματιδίων είναι εξαιρετικά πολύπλοκος: Τα παθο-φυσιολογικά χαρακτηριστικά των καρκίνων και το περιβάλλον τους έχουν αξιοποιηθεί για παθητική στόχευση των νανοσωματιδίων. Συγκεκριμένα, οι Matsumura και Maeda (Matsumura και Maeda 1986), το 1986, διερεύνησαν, περιέγραψαν και επικύρωσαν αυτά τα χαρακτηριστικά λεπτομερώς αρκετές φορές. Αυτές οι μελέτες έδειξαν ότι οι περισσότεροι συμπαγείς όγκοι έχουν αιμοφόρα αγγεία με ελαττωματική αρχιτεκτονική. Ως αποτέλεσμα, το ενδοθηλιακό αιμοφόρο αγγείο διέπετε με μεγάλα διάκενα μεγέθους μεταξύ 100 nm και 780 nm και έως 2 μm. Επιπλέον, οι όγκοι έχουν ελαττωματική λεμφική λειτουργία. Ο συνδυασμός αυτών των δύο φαινομένων ονομάστηκε στα αγγλικά ως Enhanced Permeability and Retention effect (EPR). Η αγγειακή διαπερατότητα εξασφαλίζει επίσης επαρκή παροχή θρεπτικών ουσιών και οξυγόνου στους καρκινικούς ιστούς για ταχεία ανάπτυξη. Ταυτόχρονα, παρατηρήθηκε ότι η επίδραση του EPR δεν εμφανίζεται σε φυσιολογικούς ιστούς. Η χορήγηση νανοσωματιδίων από το σημείο της ένεσης στα σημεία στόχευσης εντός ενός όγκου περιλαμβάνει πολλαπλά κινητικά βήματα που ξεκινούν με τη μεταφορά τους μέσω της κυκλοφορίας, εξαγγείωση από το αγγειακό σύστημα και διάμεση μεταφορά, δέσμευση στην κυτταρική μεμβράνη, εσωτερίκευση και τελικά ενδοκυτταρική διακίνηση. Επιπλέον, η μεταφορά νανοσωματιδίων σε έναν συμπαγή όγκο δεν οδηγείται μόνο από φυσιολογικούς παράγοντες όπως η διάχυση μέσω αγγείων, η λεμφική αποστράγγιση και η πίεση του διάμεσου υγρού του όγκου (IFP), αλλά και από τις φυσικοχημικές τους ιδιότητες. Αυτές οι ιδιότητες περιλαμβάνουν επιφανειακά χαρακτηριστικά (φορτίο και υδροφιλικότητα) και μέγεθος σωματιδίων μεταξύ άλλων.

Κοινωνική σημασία

Η ανακάλυψη του EPR θεωρήθηκε ως μία από τις μεγαλύτερες επιτυχίες για τη θεραπεία κατά των καρκινικών όγκων. Συνεπώς, είναι μια αρχή ορόσημο στη χημειοθεραπεία, στοχεύοντας καθαρά κακοήθεις όγκους και οφείλει να χρησιμοποιείται πλέον όλο και περισσότερο ως πρότυπο για την ανάπτυξη αντικαρκινικών φαρμάκων. Παράλληλα, είναι πολύ σημαντικό να αναφερθεί για άλλη μια φορά ότι τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την σύνθεση των νανοσωματιδίων είναι βιο-συμβατά και πολύ φτηνότερα από τα αντικαρκινικά φάρμακα. Μειώνουν συνολικά την συγκέντρωση ή δόση των αντικαρκινικών σκευασμάτων προστατεύοντας τα ταυτοχρόνως (μέσω της ενθυλάκωσης τους από τα νανοσωματίδια) από την γρήγορη εξάλειψη τους από τον οργανισμό και αποτρέποντας τη συσσώρευσή τους σε υγιείς ιστούς. Οι ασθενείς επομένως ανέχονται και διαχειρίζονται πολύ καλύτερα τις χημειοθεραπείες τους αφού οι παρενέργειες μειώνονται σημαντικά.

Λαμβάνοντας λοιπόν υπόψη τις ιδιότητες των νανοσωματιδίων για ελεγχόμενη αποδέσμευση σε καρκινικούς και μόνο ιστούς μέσω του EPR χρησιμοποιώντας φτηνά υλικά, κάποιος καταλαβαίνει γρήγορα ότι το κόστος των αντικαρκινικών θεραπειών θα μπορεί να μειωθεί αισθητά, ανακουφίζοντας σημαντικά τα έξοδα των καρκινοπαθών, αλλά βοηθώντας ταυτοχρόνως τα δημόσια νοσοκομεία στη διαχείριση της ασθένειας αυτής.

Υπάρχει επομένως ανάγκη για προαγωγή της έρευνας, μελέτης και εφαρμογής της νανοτεχνολογίας στην ιατρική από δημόσια εργαστήρια και πανεπιστημιακά νοσοκομεία, στηριζόμενα από κυβερνητικές χρηματοδοτήσεις για αποφυγή εκμετάλλευσης αυτής της τεχνολογίας από μεγάλες ιδιωτικές φαρμακευτικές εταιρίες οι οποίες θα προτείνουν θεραπείες βασισμένες στη νανοτεχνολογία που θα είναι προσβάσιμες μόνο σε ένα μικρό κομμάτι της κοινωνίας και όχι στο σύνολό της.

• Ιωάννα Θεοδώρου, PhD
Ερευνήτρια σε μεταδιδακτορικό πρόγραμμα
του Ινστιτούτου Παστέρ στο Παρίσι

ΚΕΟ

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Φυσικό Μεταλλικό Νερό

Made in Heaven

Καταδίκη του πολεμοχαρούς προγράμματος «Defender 2020» σε εδάφη της ΕΕ

Καθώς η άσκηση του ΝΑΤΟ "Defender 2020" βρίσκεται σε εξέλιξη - με τη στήριξη της ΕΕ στο πλαίσιο του προγράμματος «στρατιωτική κινητικότητα» - η Γερμανίδα Ευρωβουλευτής Özlem alev Demirel, αντιπρόεδρος της Επιτροπής ασφάλειας και άμυνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, χαρακτήρισε τη μεγαλύτερη στρατιωτική άσκηση της Ευρώπης σε περίοδο 25 χρόνων, ως αδικαιολόγητη και ως σπατάλη χρημάτων.

Μιλώντας από την Άγκυρα, είπε:

«Το "Defender 2020" δεν θα δοκιμάσει μόνο την πολεμική ετοιμότητα των ευρωπαϊκών οδικών υποδομών, αλλά η γερμανική και η ολλανδική κυβέρνηση θα διορθώσουν επίσης οποιαδήποτε «ελλείμματα» στη διαδρομή για την ταχεία ανάπτυξη των στρατευμάτων και υλικού στην Ανατολική Ευρώπη. Αυτό εμπίπτει στο πλαίσιο του προγράμματος "στρατιωτική κινητικότητα" της ΕΕ - ενός από τους πυλώνες της συνεργασίας ΝΑΤΟ-ΕΕ - εμπλέκοντας την υποδομή των αστικών μεταφορών σε βαριά στρατιωτικοποίηση η οποία αντίκειται στο δημόσιο συμφέρον. Με άλλα λόγια, αντί για λεωφορεία και τρένα, θα δοθεί προτεραιότητα σε τανκς και άλλο στρατιωτικό εξοπλισμό.

Δυστυχώς, η ΕΕ είναι διατεθειμένη να δαπανήσει σημαντικά ποσά για στρατιωτικές υποδομές, με την Επιτροπή να προτείνει στον επόμενο προϋπολογισμό της ΕΕ 2021-2027 (ΠΔΠ) να διαθέσει τουλάχιστον 6.5 δισεκατομμύρια ευρώ για τη "στρατιωτική κινητικότητα". Εν τω μεταξύ, ο προϋπολογισμός για τις αστικές υποδομές θα παραμείνει ουσιαστικά αμετάβλητος και στην πραγματικότητα θα παρουσιάσει πτώση μετά την προσαρμογή του σ τον πληθωρισμό.

Η άσκηση θα συνεχιστεί μέχρι το Μάιο του 2020, κατά τη διάρκεια της οποίας 20.000 Αμερικανοί στρατιώτες θα αναπτυχθούν σε όλη την Ευρώπη προς τα ρωσικά σύνορα. Πολλοί άλλοι ελιγμοί του ΝΑΤΟ θα πραγματοποιηθούν ταυτόχρονα με τουλάχιστον 37.000 στρατιώτες.

Το "Defender 2020" είναι μια από τις μεγαλύτερες στρατιωτικές ασκήσεις στη μεταπολεμική ιστορία σε ευρωπαϊκό έδαφος. Κοστίζει δισεκατομμύρια και προορίζεται ως πρόβα για μια πραγματική σύρραξη. Αυτό εγείρει αμέσως πολλά ερωτήματα σχετικά με τις προοπτικές για την ειρήνη στο μέλλον. Λαμβάνοντας υπόψη τους πολλούς πολιτικούς και οικονομικούς λόγους που αντιτίθενται σε αυτές τις στρατιωτικές ασκήσεις, πολλές διαμαρτυρίες προγραμματίζονται επί του παρόντος σε ολόκληρη τη Γερμανία.»

Τέλος η Γερμανίδα ευρωβουλευτής κατέληξε:

«Καλούμε τις ΗΠΑ, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ να σταματήσουν τις πολεμικές προετοιμασίες και να επικεντρωθούν περισσότερο στη διπλωματία και τον αφοπλισμό. Εμείς, ως πολίτες, πρέπει να υπερασπιστούμε την ειρήνη και να αποτρέψουμε κάθε σύγκρουση από το να συμβεί».

Μάθε περισσότερα: www.guengl.eu

GUE/NGL
www.guengl.eu
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ/ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
ZANETTOS
ΛΕΥΚΩΣΙΑ 1938

Τρικούπη 65
1015 Λευκωσία
Τηλ. 22765501, 99495519
www.ZANETTOS.com

Αντί αποχαιρετιστήριου λόγου

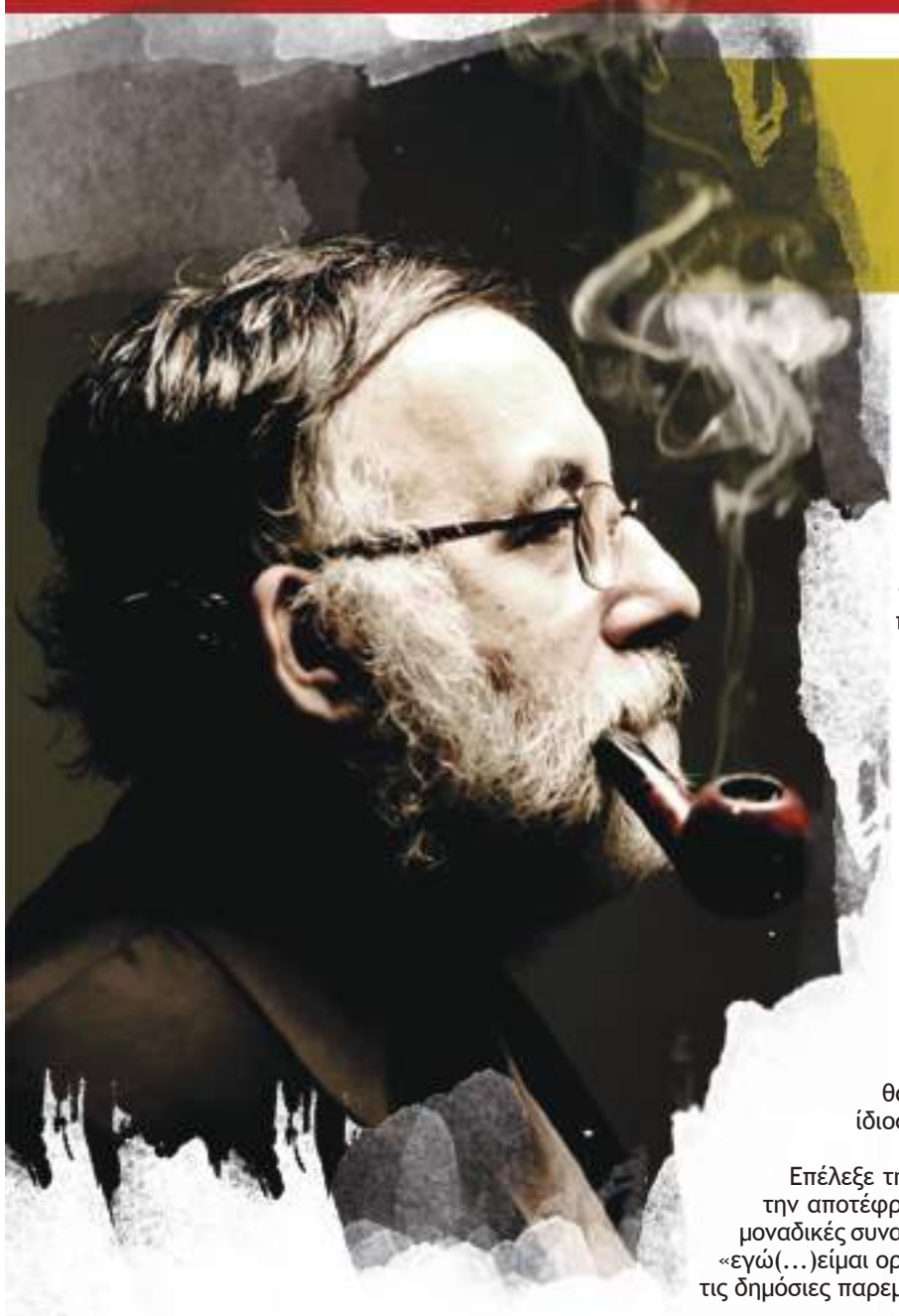

Τη ζωή μεγάλων ανθρώπων δεν μπορείς να την περιορίσεις σε λέξεις. Ιδιαίτερα ανθρώπων που η ζωή και το έργο τους είναι συνδεδεμένα με τη μουσική, πρέπει να τους ακούσεις και να τους τραγουδήσεις, εάν θέλεις να τους μάθεις. Ο Θάνος Μικρούτσικος είναι κάτι περισσότερο από ένας ακόμα μεγάλος δημιουργός. Δημιουργός, όχι μόνο στην μουσική σύνθεση, αλλά και σε πολλούς άλλους τομείς της ανθρώπινης δημιουργίας. Χρησιμοποιείται σκόπιμα ο ενεστώτας, καθώς το έργο του είναι τέτοιο που δεν μπορεί, παρά να τον κρατά ζωντανό.

Η ζωή του

Στις αρχές του 19ου αιώνα εγκαθίσταται στην Πάτρα ένας πρόγονος του Θάνου, ψαράς. Εκεί θα ριζώσει η οικογένεια του, αστική και συντηρητική, αλλά παρόλα αυτά ο Στέργιος, ο πατέρας του, επιστρέφει από τις σπουδές του με κομμουνιστικές ιδέες.

Ο Θάνος Μικρούτσικος γεννιέται στις 13 Απριλίου του 1947. Όπως αναφέρεται στην αυτοβιογραφία του, είχαν ένα ανοιχτό σπίτι, γεμάτο φίλους, τραγούδια, χορούς, γέλια. Από μικρή ηλικία, ξεκινά τις μουσικές σπουδές του στη Φιλαρμονική Εταιρεία Πατρών και στο Ελληνικό Ωδείο και κατακτά την κλασική μουσική, φθάνοντας στο πτυχίο σε ηλικία 12 ετών. Στη ζωή του μπαίνει από πολύ νωρίς και η άλλη μεγάλη του αγάπη, η ποίηση, με τον πατέρα του να του διαβάζει ποιήματα από πέντε ετών. Έτσι γνωρίζει τον Καρυωτάκη, τον Καβάφη και τον Ρίτσο, αλλά και άλλους «ελάσσονες» ποιητές.

Το 1962 η οικογένεια μετακομίζει στην Αθήνα. Όπως ο ίδιος αφηγείται «ήρθα στην Αθήνα πολύ καλά 'οπλισμένος'. Ένα πάρα πολύ μεγάλο κομμάτι της προσωπικότητας και του χαρακτήρα μου είχε ήδη διαμορφωθεί». Σπουδάζει Μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, σπουδές τις οποίες διακόπτει για να αφοσιωθεί στη μουσική και μελετά αρμονία, αντίστιξη, φούγκα και σύνθεση με τον καθηγητή - συνθέτη Γ.Α.Παπαϊωάννου, ο οποίος τον εξοικείωσε με τις σύγχρονες τεχνικές σύνθεσης και με τα έργα της σύγχρονης πρωτοπορίας.

Παράλληλα με τη δημιουργική του πορεία, ο Θάνος Μικρούτσικος, υπήρξε εμπνευστής και καλλιτεχνικός διευθυντής του Διεθνούς Φεστιβάλ Πατρών (1986 - 1990) και καλλιτεχνικός διευθυντής του Μουσικού Αναλογίου στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών (1991 - 1994) και της «Εταιρείας Νέας Μουσικής». Το 1993 έγινε αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού και το 1994 χρίστηκε Υπουργός Πολιτισμού. Το 1998 διορίστηκε επικεφαλής του Φεστιβάλ Αθηνών.

Παντρεύτηκε την Μαρία Παπαγιάννη και έγινε πατέρας τεσσάρων παιδιών. Το 2017 διαγνώστηκε με καρκίνο. Έδωσε τη μάχη παλικαρίσια και έφυγε όρθιος, έτσι ακριβώς όπως έζησε. Στις 28 Δεκεμβρίου 2019, γράφει μέσα από το νοσοκομείο "το σημαντικό είναι να μην παραδίνεσαι". Ζήτησε από όσους τον αγαπούν να τον τιμήσουν μετά θάνατον, δείχνοντας την αλληλεγγύη τους στα ασυνόδευτα προσφυγόπουλα της Μόριας αφού, όπως έγραφε και ο ίδιος: «οι ιστορίες με τα ασυνόδευτα παιδιά πρόσφυγες με κατασπαράζουν».

Επέλεξε την πολιτική κηδεία και έφυγε με την κόκκινη σημαία στα πόδια του, όπως ακριβώς το είχε ζητήσει, επιλέγοντας την αποτέφρωση αντί της ταφής. Συνέδεσε τόσο τη ζωή, όσο και το θάνατό του με το ΚΚΕ, το κόμμα που τίμησε τόσο με τις μοναδικές συναυλίες, όσο και με τη συμμετοχή του στην τιμητική θέση του βουλευτή Επικρατείας. Χαρακτηριστικά, το 2018 δηλώνει: «εγώ(...)είμαι οριστικά μαζί με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Και έχω ένα καθήκον. Να προσπαθήσουμε με τα γραπτά μας, με τις δημόσιες παρεμβάσεις μας, με την Τέχνη μας, να ξανακάνουμε γοητευτική την εικόνα του κόσμου που θέλουμε τελικά να πάμε».

Το έργο του

Τη μουσική πορεία του Θάνου Μικρούτσικου διαμόρφωσαν τέσσερις παράγοντες, όπως είχε πει ο ίδιος: η Κλασική Μουσική, η έννοια του αυτοσχεδιασμού, το προοδευτικό περιβάλλον στο οποίο μεγάλωνε και τα μαθήματα θεωρίας της μουσικής που ξεκίνησε όταν μπήκε στο Πανεπιστήμιο.

Διάβαζε με πάθος ιστορία και «συναντήθηκε» εγκαίρως με τον Κάρολο Μαρξ, διαμορφώνοντας τη σκέψη και αντίληψη του για τον κόσμο. Παλεύοντας να συνδυάσει την πρωτοποριακή μουσική με την επικοινωνία με τον κόσμο, άρχισε να δουλεύει πάνω στα ποιήματα του Γιάννη Ρίτσου, του Δασκάλου του, όπως συνήθιζε να τον αποκαλεί. Με τον ίδιο τον Ρίτσο γνωρίστηκε όταν ήταν ακόμη πολύ νέος και ανέπτυξαν μια ουσιαστική σχέση. Τον επισκεπτόταν συχνά, μετά την τελευταία του εξορία και συζητούσαν για τη ζωή και την τέχνη. «Οι συμβουλές του να μην ψάχνω για το 'φαίνεσθαι', αλλά για το 'είναι' με οδήγησαν στις κατοπινές μελοποιήσεις να προσπαθώ να ανακαλύψω τις κρυμμένες πλευρές που κάθε μεγάλο ποίημα διαθέτει», λέει ο Θάνος.

> **"Με τον ίδιο τον Ρίτσο γνωρίστηκε όταν ήταν ακόμη πολύ νέος και ανέπτυξαν μια ουσιαστική σχέση. Τον επισκεπτόταν συχνά, μετά την τελευταία του εξορία και συζητούσαν για τη ζωή και την τέχνη."**

Ασχολήθηκε με πολλά είδη μουσικής. Έχει γράψει όπερες, συμφωνική μουσική, μουσική δωματίου, πειραματική μουσική. Έγραψε μουσική για δεκάδες θεατρικά έργα, τα οποία έχουν παρουσιαστεί σε ολόκληρο τον κόσμο, σε συνεργασία με πολλούς Έλληνες και ξένους σκηνοθέτες. Έχει ασχοληθεί όσο λίγοι με το πολιτικό τραγούδι, αλλά την ίδια στιγμή έχει παρουσιάσει με απίστευτη τρυφερότητα τον έρωτα μέσα από τις μελωδίες του. Παρόλα αυτά, βασικό θέμα που τον απασχολούσε από την αρχή κιόλας της συνθετικής του διαδρομής, ήταν η μελοποίηση της ποίησης, της «δεύτερης διάστασης» στην καθημερινότητα του.

Μετέφερε στις καρδιές των ανθρώπων λόγια των Χικμέτ, Ρίτσου, Μαγιακόφσκι, Μάνου Ελευθερίου, Μπρεχτ, Άλκη Αλκαίου, Αναγνωστάκη, Καββαδία, Τριπολίτη, Λίνας Νικολακοπούλου, Οδυσσέα Ιωάννου και πολλών ακόμα. Έδωσε εκατοντάδες συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχει συμμετάσχει ή έχουν παιχτεί έργα του σε πολλά διεθνή φεστιβάλ μουσικής. Συνεργάστηκε με όλους σχεδόν τους σημαντικούς Έλληνες ερμηνευτές και μουσικούς και με πολλούς διεθνείς καλλιτέχνες.

Δεν μπορούμε να μεταφέρουμε και ούτε είναι σκοπός να παρουσιάσουμε ολόκληρο το έργο του Θάνου Μικρούτσικου σε ένα άρθρο. Εναλλακτικά, επικεντρωνόμαστε σε τρεις από τους ποιητές που τον σημάδεψαν και των οποίων το έργο τραγουδήθηκε χάρη σ'αυτόν από χιλιάδες κόσμου μέχρι σήμερα.

Νίκος Καββαδίας

Ο Μικρούτσικος, μελοποιώντας τα ποιήματα του Καββαδία «κατέβασε» τον σπουδαίο ποιητή στο ευρύ κοινό, βοηθώντας το να τον κατανοήσει, να έχει δικαίωμα στην «υψηλή τέχνη». Χωρίς τον Θάνο, ο Καββαδίας θα έμενε, ίσως, ένας «ελάσσων ποιητής» που περιέγραφε τη ζωή στη θάλασσα.

Το εμβληματικότερο, ίσως, έργο του ήταν ο «Σταυρός του Νότου» (1979). Ένα έργο το οποίο είχε επικριθεί από τον Τύπο, αλλά και τους διανοούμενους της εποχής, αλλά αγκαλιάστηκε τόσο απο το κοινό την τότε εποχή, όσο και από 4 γενιές, φτάνοντας στο σήμερα. Ο ίδιος λέει γι αυτό: «Είναι το μοναδικό μου έργο που εξελίσσεται μέσα στον χρόνο. Ο αρχικός πυρήνας παραμένει αλλά εξελίσσεται ρυθμικά, αρμονικά (αυτοσχεδιασμοί) και μελωδικά. Έτσι κάθε γενιά το θεωρεί δικό της».

Με τις μελοποιήσεις του Θάνου, αποκαλύφθηκε η «καββαδική φιλοσοφία». Αυτά που γράφει ο ασυρματιστής πλοίων, είναι ουσιαστικά το πρόσχημα για να μιλήσει για τη ζωή. Χαρακτηριστικά, ο Μικρούτσικος δηλώνει πως «δύο πολιτικά μηνύματα, τρομακτικά, ισχυρά και διαχρονικά, είναι διατυπωμένα από τον Καββαδία. Στη «Βάρδια» είπε "λυπήσου αυτούς που δεν ονειρεύονται". Τι δεν ονειρεύονται; Ένα ταξίδι; Όχι. Που δεν ονειρεύονται έναν κόσμο καλύτερο, έναν κόσμο ισότητας, έναν κόσμο στον οποίο μπορεί ο άνθρωπος να αυτοπραγματωθεί». Το δεύτερο μήνυμα είναι το εξής: «Χόρεψε πάνω στο φτερό του καρχαρία. Τι νομίζετε; Ότι είναι μία ωραία εικόνα; Καθόλου. Απλώς επιλέγει το πιο ανθεκτικό ζώο στον πλανήτη, γιατί ο καρχαρίας κατάγεται από την εποχή των δεινοσαύρων. Επιλέγει αυτό και καλεί το νέο και τη νέα να τον δαμάσει και να χορέψει πάνω στο φτερό του, δηλαδή να κατακτήσει το αδύνατο».

Στον άνθρωπο που κυνήγησε την ουτοπία μέχρι τέλους

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Τη δεκαετία του ‘70, ο Μικρούτσικος παρουσιάζει ένα έργο - τομή στη σύγχρονη μουσική πραγματικότητα, στο οποίο η πρωτοπόρα, επαναστατική ποίηση του Μπρεχτ συναντά την πρωτοπόρα, επαναστατική μουσική αναλογία της στον υψηλότερο βαθμό. Είναι η «Μουσική Πράξη στον Μπρεχτ» με τον Γιάννη Κούτρα. Η πολύμορφη μουσική, με την οποία ντύνει τα έργα του Μπρεχτ, γίνεται καταγραφέας της εποχής του ναζισμού και της προετοιμασίας του δεύτερου ιμπεριαλιστικού πολέμου. Ο ίδιος ο Μικρούτσικος ερμηνεύει το ποίημα «Για τον φτωχό Μπ. Μπ.», ενώ έργα όπως το «Άννα μη κλαις» και το «Γερμανικό Εγχειρίδιο Πολέμου» μας συγκλονίζουν με τη διαχρονικότητά τους και γίνονται συνθήματα της εποχής μας.

Ο Μικρούτσικος μελέτησε πολύ καλά την περίφημη μέθοδο της αποστασιοποίησης του Μπρεχτ, η οποία στηρίζεται στο ότι ο εκτελεστής (ηθοποιός, τραγουδιστής ή μουσικός) δεν πρέπει να ταυτίζεται με το ρόλο αλλά να μπαινοβγαίνει σε αυτόν. Έτσι, το κοινό δεν αφήνεται να παρασυρθεί από το μύθο και να ταυτιστεί συναισθηματικά με τους χαρακτήρες. Μόνο έτσι θα μπορέσει να δει από απόσταση και με κριτική ματιά τις διαδραματιζόμενες κοινωνικές καταστάσεις και να πάρει θέση απέναντί τους, αποκτώντας τελικά ανατρεπτική συνείδηση.

Το 2013, ως εισηγητής στο Συνέδριο του ΚΚΕ, αφιερωμένο στο έργο του Μπ. Μπρεχτ, ο Μικρούτσικος είπε: «Στις μέρες βαρβαρότητας που ζει αυτός ο τόπος, η μεγάλη τέχνη, πέραν του ρόλου της που είναι να συνειδητοποιούν οι άνθρωποι την κατάσταση για να μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα, είναι και ένα ζήτημα συλλογικής εμψύχωσης. Και θεωρώ πως το να επιστρέψουμε σε κάποιες πηγές της δημιουργίας με ουμανιστικό περιεχόμενο και καθολικό κύρος, όπως είναι ο Μπρεχτ και ό,τι απορρέει από τον Μπρεχτ, είναι πολύ μεγάλη προσφορά κυρίως στους νέους ανθρώπους. Ο Μπρεχτ αποτελεί στην πράξη τη μαρξιστική εκδοχή της Τέχνης».

Ναζίμ Χικμέτ

«Για πρώτη φορά ήρθα σε επαφή με το έργο του Χικμέτ ένα βράδυ του 1966. Φοιτητής στο Πανεπιστήμιο είχα γυρίσει το βράδυ στο σπίτι μου εξαντλημένος από μία διαδήλωση. Μας είχαν επιτεθεί οι ακροδεξιοί της ΕΚΟΦ με τη συμπαράσταση της αστυνομίας(...)Κατέληξα στο σπίτι μου ψόφιος απ’ την κούραση (..)Πήρα στα χέρια μου ένα βιβλίο(...) Όλη τη νύχτα διάβαζα. Με είχε συνταράξει. Ήταν “Οι Ρομαντικοί” του Ναζίμ Χικμέτ.(...)από τότε παρέμεινα αιώνιος θαυμαστής του».

> **“Ο Μικρούτσικος μελέτησε πολύ καλά την περίφημη μέθοδο της αποστασιοποίησης του Μπρεχτ, η οποία στηρίζεται στο ότι ο εκτελεστής (ηθοποιός, τραγουδιστής ή μουσικός) δεν πρέπει να ταυτίζεται με το ρόλο αλλά να μπαινοβγαίνει σε αυτόν”**

Το 1970, ο Θάνος αρχίζει να μελοποιεί Χικμέτ, μεταφρασμένο από τον Ρίτσο, αλλά ήταν αδύνατο να τα κυκλοφορήσει την περίοδο της Χούντας. «Κομμουνιστής ποιητής, κομμουνιστής μεταφραστής, αναρχοκομμουνιστής ο νεαρός συνθέτης», όπως λέει ο ίδιος. Το 1974, μετά την μεταπολίτευση, μελοποιεί και το τελευταίο ποίημα, το “Αν η μισή μου καρδιά”, με την «πιο ωραία μελωδία» απ’ όσα τραγούδια είχε συνθέσει μέχρι τότε, όπως ο ίδιος λέει.

Ο ίδιος επίσης, περιγράφει με γλαφυρό τρόπο ένα περιστατικό, όταν άκουσε στο Σύνταγμα να τραγουδάει κάποια αυτό το ποίημα, μόλις το είχε τελειώσει: «...είδα όρθιο τον Μάνο Λοΐζο να διευθύνει το τραγούδι. Σοκαρίστηκα! Ο Μάνος -καλός μου φίλος- σίγουρα είχε προτεραιότητα στην έκδοση του τραγουδιού σε δίσκο. Σιχτίριζα την τύχη μου που ενώ είχα γράψει το πιο ωραίο μου τραγούδι έπεφτα πάνω στον Λοΐζο». Όταν ο Λοΐζος δεν το εξέδωσε τελικά, ο Μικρούτσικος έκανε τον δίσκο “Πολιτικά Τραγούδια” με τη Μαρία Δημητριάδη να τραγουδάει το “Αν η μισή μου καρδιά”. Λίγα χρόνια μετά ο Μανος Λοίζος του εξομολογήθηκε ότι ήταν η αιτία που δεν ξαναδούλεψε και δεν ολοκλήρωσε τη δουλειά του στον Χικμέτ. «Μπήκες στο μεδούλι του», του είπε «ενώ εγώ έμεινα στην αρχή της διαδρομής».

Ο Θάνος, μέσα απο τραγούδια όπως το «Αν η μισή μου καρδιά» μεταφέρει το μεγαλείο, τη διαχρονικότητα και την οικουμενικότητα αυτής της Τέχνης στα χείλη των ανθρώπων, κάνοντας 8 χιλιάδες θεατές στο θέατρο Ταξίμ (το 1978 στην Κωνσταντινούπολη, όταν τον κάλεσαν μαζί με την Μαρία Δημητριάδη σε μια βραδιά αφιερωμένη στον Χικμέτ), να τραγουδούν στα ελληνικά «κάθε αυγή, πάντα η καρδιά μου στην Ελλάδα τουφεκίζεται». Ο ίδιος ο Μικρούτσικος, λέει χαρακτηριστικά ότι εκείνη η στιγμή «αποδεικνύει ότι δεν γίνεται να μην έρθει κάποτε εκείνη η κοινωνία στην οποία ο Ποιητής θα ψαρεύει και ο Ψαράς θα γράφει ποιήματα».

Ο Θάνος και η ΕΔΟΝ

Για την ΕΔΟΝ και το Λαϊκό Κίνημα της Κύπρου ο Θάνος Μικρούτσικος υπήρξε φίλος και συμπαραστάτης.Ο ίδιος έλεγε πως η σχέση του με το ΑΚΕΛ και την ΕΔΟΝ είναι “σχέση διαχρονική”. Οι πρώτες του παρουσίες στην Κύπρο ήταν σε φεστιβάλ της ΕΔΟΝ το 1978. Όχι μόνο εμπλούτιζε με την παρουσία του και το βαρυσήμαντο έργο του το φεστιβάλ και τις συναυλίες μας αλλά στήριξε σε καιρούς δύσκολους τόσο την ΕΔΟΝ και το ΑΚΕΛ, όσο και ολόκληρο τον Κυπριακό λαό με τον οποίο είχε μια ιδιαίτερη σχέση

Έτσι κι αλλιώς, η γη θα γίνει κόκκινη

Στις 10 Δεκέμβρη 2019, ο Θάνος Μικρούτσικος βραβεύθηκε για τη συνολική προσφορά του στη μουσική και με τα πιο κάτω λόγια χαιρέτησε όσους παρευρέθηκαν για να τον τιμήσουν: «Μην αφήσετε καμιά στιγμή στη ζωή σας να πάει χαμένη. Συνεχώς να ονειρεύεστε. Κυνηγήστε την ουτοπία, όπως σας διαβεβαιώνω το έκανα εγώ και θα συνεχίσω, μέχρι τέλους». Και το έκανε. Μέχρι τέλους.

Καλό ταξίδι Θάνο, στις θολές γραμμές των οριζόντων.

•Άννα Παναγιώτου
Υπεύθυνη Πολιτιστικού Γραφείου Κ.Σ. ΕΔΟΝ
•Χρύσω Σωτηρίου
Μέλος Πολιτιστικού Γραφείου Κ.Σ. ΕΔΟΝ

Πηγές
Ημεροδρόμος: https://www.imerodromos.gr/
Κατιούσα: http://www.katiousa.gr/
Ριζοσπάστης: https://www.rizospastis.gr/
Το Βήμα: https://www.tovima.gr/
Documento: https://www.documentonews.gr/
Παράθυρο: http://parathyro.politis.com.cy/
Διάλογος: https://dialogos.com.cy/
902.gr: https://www.902.gr/
Ατέχνως: https://atexnos.gr/
Τα Νέα: https://www.tanea.gr/ta-nea/
Όγδοο: https://www.ogdoo.gr/

21 Μαρτίου - Παγκόσμια

Η κυπριακή πραγματικότητα για παιδιά και εφήβους

Ο ρατσισμός

Η ταξινόμηση των ανθρώπων με κριτήριο τη «φυλή» τους, είναι γέννημα της αποικιοκρατίας και θρέμμα της ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Ο ρατσισμός παράγεται και αναπαράγεται από το καπιταλιστικό σύστημα και έχει ξεκάθαρα ταξικό περιεχόμενο, σε όποια μορφή και αν εκφράζεται, ακόμη και όσο αφορά τον φυλετικό ρατσισμό. Τις τελευταίες δεκαετίες ο ρατσισμός φαίνεται να αλλάζει μορφή, χωρίς όμως να απαλλάσσεται από το μισαλλόδοξο χαρακτήρα του.

Το γεγονός πως παρατηρείται μείωση των αριθμών που καταγράφονται για τα αρνητικά στερεότυπα, δεν αντικατοπτρίζει την πραγματική και ουσιαστική μείωση ρατσιστικών φαινομένων, αφού οι προκατειλημμένες πεποιθήσεις εκφράζονται και διαμέσου συγκαλυμμένων και έμμεσων μορφών, συμβατών με τον «πολιτικά ορθό» τρόπο σκέψης ή ενέργειας. Ο «νέος ρατσισμός» την ίδια στιγμή που «απαγορεύει» την έκφραση προκαταλήψεων, επικροτεί τον περιορισμό της μετανάστευσης γιατί είναι μια ρεαλιστική λύση σε ένα υπαρκτό πρόβλημα.

Στις μέρες μας ο ρατσισμός συντηρείται και αναζωπυρώνεται και μέσω των αφηγημάτων των μέσων ενημέρωσης, αλλά και διαμέσου της εκπαίδευσης. Ο εθνικισμός διαγράφει πορεία με παρόμοια μοτίβα και στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Οι δύο αυτοί βασικοί μοχλοί της διαμόρφωσης της κοινής αντίληψης είναι το ελάχιστο κατευθυνόμενοι, αφού αξιοποιούνται από την άρχουσα τάξη στην προσπάθεια της για αποπροσανατολισμό των εργαζομένων από την ταξική πάλη.

Ο αντίκτυπος του στο παιδί

Δέκτες αυτής της κατάστασης είναι φυσικά τα παιδιά, τα οποία διαμορφώνουν κοινωνική αντίληψη με βάση τα όσα προβάλλονται στο περιβάλλον τους, που συμβάλλουν στη διαμόρφωση των κοινωνικών αναπαραστάσεων τους και κατ' επέκταση συμβάλλουν στην καλλιέργεια των στάσεων και των συμπεριφορών τους. Η κυπριακή κοινωνία έχει γίνει μάρτυρας διάφορων περιστατικών ρατσιστικής συμπεριφοράς τα τελευταία χρόνια, ως απόρροια και της ανεκτικότητας της κυβέρνησης σε αυτά τα περιστατικά. Υπάρχει δυστυχώς πληθώρα παραδειγμάτων τόσο από το εκπαιδευτικό σύστημα όσο και από τους λειτουργούς του, που αντί να προάγουν τις πολυπολιτισμικές παιδαγωγικές μεθόδους και προσεγγίσεις, στέκονται οι ίδιοι εμπόδιο στην αντιρατσιστική παιδεία και εκπαίδευση.

Ο θεσμός του σχολείου θα έπρεπε να αποτελεί σε όλες τις χώρες ένα φορέα ο οποίος στοχεύει στην παροχή των πιο ωφέλιμων και χρήσιμων εργαλείων σε όλα τα παιδιά. Εκεί που αυτό δεν συμβαίνει, δεν πρέπει να μας προκαλούν απορία τα φαινόμενα περιθωριοποίησης, εκφοβισμού και βίας στα σχολεία. Τα φαινόμενα αυτά, βρίσκουν έδαφος να αναπτυχθούν σε πλαίσια που αποτυγχάνει να ρυθμίσει ολιστικά η κοινωνία μας και διαμέσου του εκπαιδευτικού συστήματος ως φορέα ανάπτυξης συνείδησης των παιδιών. Οι ευθύνες για τα καταδικαστέα αυτά φαινόμενα πρέπει να γίνει ξεκάθαρο ότι βαραίνουν σε μεγάλο βαθμό και το εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο αγνοεί ακόμη και τον Κώδικα Συμπεριφοράς κατά του Ρατσισμού και τον Οδηγό Διαχείρισης και Καταγραφής Ρατσιστικών Περιστατικών, τα οποία είναι δημιουργήματα του ίδιου του Υπουργείου με στόχο την προώθηση αντιρατσιστικής πολιτικής στις σχολικές μονάδες.

Με τον ίδιο τρόπο που το σχολείο μπορεί να λειτουργήσει οπισθοδρομικά, αναπτύσσοντας αρνητικά στερεότυπα, προκαταλήψεις, συμβολικές και ρεαλιστικές απειλές, μπορεί επίσης με την εφαρμογή των σωστών πολιτικών να λειτουργήσει και θετικά, καλλιεργώντας τα αντιρατσιστικά αισθήματα και την αντίληψη για αποδοχή της διαφορετικότητας.

Στην υπόσχεση της ΕΔΟΝ για ένα καλύτερο αύριο δεν υπάρχει χώρος ούτε για ρατσιστικά ιδεολογήματα, ούτε για πολιτικές και πρακτικές που υπαγορεύουν ή υποθάλπουν το ρατσισμό και τον εθνικισμό. Στον κόσμο που οραματίζεται η ΕΔΟΝ δεν υπάρχει περιθώριο για καμία ρατσιστική έκφραση και καμία διάκριση. Παλεύουμε για την ισότητα και την ίση μεταχείριση όλων, ανεξαρτήτως φύλου, φυλής, χρώματος, γλώσσας, θρησκείας και σεξουαλικού προσανατολισμού.

Τα ΕΔΟΝόπουλα στη μάχη κατά του ρατσισμού

Η απόφαση για την αφιέρωση της φετινής εκστρατείας «Κάλαντα Αλληλεγγύης» του παιδικού τμήματος της ΕΔΟΝ ήταν συνειδητή πράξη έκφρασης αλληλεγγύης με αντιρατσιστικό χαρακτήρα. Στην εποχή όπου συγκεκριμένα κομμάτια της κοινωνίας, έχοντας λανθασμένη εκτίμηση για το τι αποτελεί κοινωνικό πρόβλημα, επιλέγουν να περιθωριοποιούν τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, επιλέξαμε με την αφιέρωση της εκστρατείας να δείξουμε με την πράξη μας ότι απορρίπτουμε και αγωνιζόμαστε κατά του ιδεολογήματος του ρατσισμού.

Τα ΕΔΟΝόπουλα στο πλαίσιο των «Καλάντων Αλληλεγγύης» πραγματοποίησαν διάφορες εκδηλώσεις και δραστηριότητες σε όλες τις Επαρχίες της Κύπρου για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους προς τα παιδιά που διαμένουν στο Κέντρο Υποδοχής και Φιλοξενίας Αιτητών Διεθνούς Προστασίας στην Κοφίνου. Τέτοιες ενέργειες έχουν ως στόχο να ενδυναμώσουμε τη φωνή της αλληλεγγύης, στέλνοντας μηνύματα συμπαράστασης σε όλα τα παιδιά που έχουν ανάγκη από τη στήριξη μας, αλλά και να υποδείξουμε το μισάνθρωπο και απάνθρωπο περιεχόμενο του ρατσισμού. Μόνο όταν οι υγιείς αντιλήψεις που προωθούν την ισότητα των ανθρώπων καταφέρουν να μετουσιώνονται σε πράξεις όπως αυτή, θα υπάρξει ώθηση της κοινωνίας στο σύνολο της ώστε να καταπολεμήσει ρατσιστικές νοοτροπίες και αντιλήψεις και να κινηθεί προς την ανάπτυξη κουλτούρας αποδοχής της διαφορετικότητας.

•Μαρία Δίπλαρου
Μέλος Κεντρικού Γραφείου ΕΔΟΝόπουλων

Μέρα Κατά του Ρατσισμού

Ο ρατσισμός στα σχολεία μας

Πλέον ο ρατσισμός δεν είναι απλά ένα φαινόμενο. Είναι στάση ζωής που έχει μπει για τα καλά στις ζωές μας, αλλά και στα σχολεία μας. Και όταν λέμε ρατσισμό εννοούμε τη διάκριση και την άδικη συμπεριφορά που αντιμετωπίζουν κάποιες εθνικότητες από άλλους, που θεωρούν τους ίδιους «ανώτερους».

Παράλληλα, η σημερινή πραγματικότητα επιβεβαιώνει ότι και στην εποχή μας παρά την «προσπάθεια» των κρατών για δικαιοσύνη, ελευθερία και ισότητα, τα φαινόμενα ρατσισμού εντείνονται. Αυτό γίνεται ξεκάθαρο όταν βλέπουμε την κατάσταση στα σχολεία, τα οποία είναι μικρογραφία της κοινωνίας μας.

Σημαντικός παράγοντας αύξησης τέτοιων φαινομένων την Κυπριακή κοινωνία σήμερα είναι η έλλειψη ουσιαστικής παιδείας. Με το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα ο άνθρωπος γίνεται θύμα ετεροκαθορισμού και προπαγάνδας. Γίνεται παίγνιο στα χέρια των δυνατών, τους οποίους συμφέρει να σπέρνουν και να διαιωνίζουν την διαμάχη στους λαούς. Οι αρμόδιοι φορείς για την εξάλειψη του φαινομένου του ρατσισμού και της ξενοφοβίας είναι το σχολείο, η οικογένεια, τα ΜΜΕ και γενικότερα το κοινωνικό περιβάλλον ενός ατόμου.

Δεν είναι δυνατό να περιμένουμε να εξαλειφθεί το φαινόμενο του ρατσισμού, κυρίως στους νέους που αποτελούν το μέλλον του τόπου μας, όταν η διαπαιδαγώγηση που λαμβάνουν από τα σχολεία προάγει όλο και περισσότερο τον εθνικισμό και την ξενοφοβία. Όταν το ίδιο το Υπουργείο παιδείας επιλέγει να διαχωρίζει τους αλλοδαπούς μαθητές σε ξεχωριστές τάξεις χωρίς προοπτικές κοινωνικοποίησης και ένταξης στο σχολικό περιβάλλον και διάδρασης με τους συμμαθητές τους.
Όταν το ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα οδηγεί στην βαθμοθηρία και δημιουργεί στερεότυπα καλών – άριστων και κακών-τεμπέληδων, όταν διαμορφώνουν ειδικά τμήματα για ξένους ξεκομμένα από τα υπόλοιπα τμήματα, δεν μπορούμε να θεωρούμε ότι θα αλλάξουν τα στερεότυπα.

Για αυτή την κατάσταση λοιπόν χρειάζεται επιτέλους το σχολείο να κάνει ουσιαστικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα. Είναι ανάγκη πέρα από κάθε επιστήμη να μάθουμε την αξία του ανθρώπου. Η παιδεία θα πρέπει να στοχεύει στο να δημιουργήσει συναισθήματα αυτοσεβασμού και στη διδασκαλία δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του πολίτη. Δεν επιθυμούμε την καλλιέργεια μισαλλοδοξίας ούτε μια χρησιμοθηρική παιδεία που θα στοχεύει στην εξειδίκευση. Θέλουμε ένα σχολείο που θα πλάθει ανθρώπους με τα ιδανικά της ειρήνης, της αλληλεγγύης και της συνεργασίας των ανθρώπων από όπου και αν προέρχονται.

•Άντρεα Βοσκού
Τ.Ο. ΕΔΟΝ Παγκύπριου Λυκείου Λάρνακας

19ο Παγκύπριο Συνέδριο ΠΕΟΜ «Αγώνες για το σχολείο που μας αξίζει»

Το 19ο Παγκύπριο Συνέδριο της Παγκύπριας Ενιαίας Οργάνωσης Μαθητών, πραγματοποιήθηκε στις 8 Φεβρουαρίου στα αναπαυτήρια της ΠΕΟ στο Πελένδρι, με σύνθημα «**65 χρόνια ΠΕΟΜ – Αγώνες για το σχολείο που μας αξίζει**». Στο συνέδριο συμμετείχαν δεκάδες μαθητές από όλες τις επαρχίες της Κύπρου ενώ παράλληλα μας τίμησαν με την παρουσία τους ο Πρόεδρος της ΠΣΕΜ, Γιάννης Λαπήθιος, ο Χρίστος Χριστόφιας Γ.Γ. ΕΔΟΝ και ο Αντρέας Καυκαλιάς Βουλευτής ΑΚΕΛ, μέλος Επιτροπής Παιδείας της Βουλής και εκπρόσωπος του Υπουργείου Παιδείας. Επίσης η Επίτροπος προστασίας των Δικαιωμάτων του παιδιού έστειλε χαιρετισμό.

Βασικός στόχος του συνεδρίου ήταν να ακουστούν θέσεις και προβληματισμοί των μαθητών όσον αφορά τα σχολεία του σήμερα. Με την εφαρμογή των εξετάσεων ανά τετράμηνο και των νέων κανονισμών λειτουργίας οι μαθητές έφτασαν σε σημείο να γίνονται πειραματόζωα χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η άποψη τους και χωρίς το εκπαιδευτικό σύστημα να επικεντρώνεται στη μόρφωση και στην αποκατάσταση των νέων στην αυριανή κοινωνία.

Σημαντική ήταν η τοποθέτηση του συναγωνιστή Άντρου Καυκαλιά όπου μέσα από την τοποθέτησή του παρουσίασε διάφορα ζητήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η παιδεία, καθώς και τα διάφορα προβλήματα που προέκυψαν από την εφαρμογή των εξετάσεων ανά τετράμηνο αλλά και την κακή υλικοτεχνική υποδομή των σχολείων. Υπόσχεση του ήταν ότι το ΑΚΕΛ θα συνεχίσει να αγωνίζεται για τα δικαιώματα των μαθητών και για ένα ανθρώπινο και δημοκρατικό σχολείο που να μορφώνει και να μην εξοντώνει τους μαθητές με τις συνεχείς εξετάσεις.

Ως ΠΕΟΜίτες και ΠΕΟΜίτισσες τονίσαμε έντονα ότι για να μπορέσουμε να σταθούμε απέναντι στους νέους κανονισμούς λειτουργίας και στις εξετάσεις ανά τετράμηνο που μετατρέπουν τους μαθητές σε ρομπότ. Οφείλουμε να διεκδικήσουμε τα δικαιώματα μας μέσα στα σχολεία και να συνεχίσουμε τους αγώνες. Μόνο με την οργανωμένη πάλη θα μπορέσουμε να τους σταματήσουμε!

•Ζωή Παπαπέτρου
ΠΕΟΜ Λυκείου Εθνάρχη Μακαρίου Γ', Πάφος

Η μόρφωση είναι δικαίωμα και όχι προνόμιο

Σε μια περίοδο όπου οι κοινωνικές ανισότητες και οι αντιλαϊκές νεοφιλελεύθερες πολιτικές επιβάλλονται από τη σημερινή κυβέρνηση ΔΗΣΥ- Αναστασιάδη, η αντίδραση εκ μέρους των φοιτητών αποτελεί τη μόνη επιλογή. Η δημόσια και δωρεάν παιδεία, οι κοινωνικές παροχές και η φοιτητική μέριμνα εδώ και εφτά χρόνια συνεχίζουν να βρίσκονται στο στόχαστρο.

Εδώ και χρόνια η Προοδευτική Κίνηση Φοιτητών, η πλατιά έκφραση της αριστεράς στις τάξεις του φοιτητικού κινήματος, διαμαρτύρεται και αντιδρά στις πολιτικές που ακολουθούν οι κυβερνώντες εις βάρος των φοιτητών. Σε μια περίοδο όπου αρκετοί φοιτητές έχουν αναγκαστεί να υποστούν σοβαρά πλήγματα σε σχέση με την πρόσβαση τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το δήθεν Success story συνεχίζει να επιβάλει στους φοιτητές, την ραγδαία αύξηση του κόστους των σπουδών, ενώ παράλληλα η φοιτητική μέριμνα και η στήριξη του κράτους συρρικνώνεται συνεχώς. Άλλωστε πολλοί είναι οι νέοι και οι νέες που εξαιτίας αυτής της κατάστασης, επιλέγουν να μην σπουδάσουν, ενώ μια άλλη μεγάλη μερίδα σπουδάζει δουλεύοντας παράλληλα, προσπαθώντας να ανταπεξέλθει υπό το βάρος των δυσβάστακτων εξόδων.

Σήμερα, στην Κύπρο του 2020, ένας νέος για να καταφέρει να σπουδάσει έχει να πληρώσει παράλογα ποσά για τα ενοίκια, παραφουσκωμένους λογαριασμούς ηλεκτρικού ρεύματος, την αγορά βιβλίων και των υλικών μαθημάτων και τα υπέρογκα δίδακτρα αν αποτελεί φοιτητή ιδιωτικού πανεπιστημίου. Όλα τα πιο πάνω συνεχίζουν να μην λαμβάνονται καθόλου υπόψη από τη κυβέρνηση, αφού αντιθέτως επιλέγει να στρουθοκαμηλίζει αδιαφορώντας παντελώς για τους φοιτητές. Τρανό παράδειγμα αποτελεί το γεγονός πως για άλλη μια χρονιά το κονδύλι της κρατικής φοιτητικής μέριμνας παρουσιάστηκε σταθερό, ενώ η σημερινή κυβέρνηση μέσα από τις πολιτικές της ωθεί μεγαλύτερη μερίδα των φοιτητών να έχουν πραγματική ανάγκη από αυτή τη στήριξη. Αξίζει να σημειωθεί πως τα τελευταία 6μιση χρόνια η κυβέρνηση Αναστασιάδη έχει μειώσει το κονδύλι της Φοιτητικής Μέριμνας κατά 24 εκατομμύρια ευρώ. Όλα τα πιο πάνω γίνονται παράλληλα με τη μείωση των μισθών, την αύξηση του χάσματος και των οικονομικών ανισοτήτων ανάμεσα στους φτωχούς και στους πλούσιους. Αυτή είναι η πραγματικότητα που έχει να αντιμετωπίσει η πλειοψηφία σήμερα και ιδιαίτερα οι φοιτητές και οι ευπαθείς ομάδες στην Κύπρο.

Και ενώ οι κυβερνώντες σήμερα συνεχίζουν εσκεμμένα να εθελοτυφλούν, χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες με μπροστάρη την Προοδευτική Κ.Φ δίνουν καθημερινά τον αγώνα, αποδεικνύοντας πως δεν συμβιβάζονται, προτάσσοντας ξανά τα καίρια και δίκαια αιτήματα τους.

> **«Αξίζει να σημειωθεί πως τα τελευταία 6μιση χρόνια η κυβέρνηση Αναστασιάδη έχει μειώσει το κονδύλι της Φοιτητικής Μέριμνας κατά 24 εκατομμύρια ευρώ. Όλα τα πιο πάνω γίνονται παράλληλα με τη μείωση των μισθών, την αύξηση του χάσματος και των οικονομικών ανισοτήτων ανάμεσα στους φτωχούς και στους πλούσιους.»**

Αιτήματα όπως την μείωση των ψηλών ενοικίων καλώντας την κυβέρνηση επιτέλους να λάβει ουσιαστικά μέτρα αντιμετώπισης του ζητήματος, την μείωση των υπέρογκων διδάκτρων που καλείται ο φοιτητής σήμερα να πληρώσει στο Ιδιωτικά Πανεπιστήμια της Κύπρου και τέλος την κατάθεση συμπληρωματικού προϋπολογισμού ως πρώτο βήμα, για να επιστρέψει το κονδύλι της φοιτητικής μέριμνας τουλάχιστον στα επίπεδα του 2016, με τελικό στάδιο την επιστροφή του συνολικού κονδυλίου στα επίπεδα του 2012.

Η σημερινή κυβέρνηση θα πρέπει επιτέλους να εισακούσει τα αιτήματα των φοιτητών. Να σταματήσει να κρύβεται πίσω από αριθμούς οι οποίοι παραπληροφορούν και επισκιάζουν την πραγματικότητα που βιώνουν οι φοιτητές σήμερα. Οφείλει να στηρίξει το δικαίωμα των νέων σε σπουδές με αξιοπρέπεια μέσα από επαρκή κρατική φοιτητική μέριμνα που θα καλύπτει πραγματικά τους φοιτητές και τις ανάγκες τους σε όλους τους χώρους σπουδών στην Κύπρο αλλά και στο εξωτερικό.

Εμείς ως Προοδευτική Κίνηση Φοιτητών, δηλώνουμε ξανά πως θα συνεχίσουμε με σθένος να αγωνιζόμαστε μέχρι την υλοποίηση των αιτημάτων του οργανωμένου φοιτητικού κινήματος. Μέχρι να σταματήσουν οι περικοπές στη φοιτητική μέριμνα, μέχρι να σταματήσει η καταπάτηση των δικαιωμάτων και των κεκτημένων μας, μέχρι να σταματήσει η εκμετάλλευση και η σημερινή αισχροκέρδεια εις βάρος των φοιτητών. Για την Προοδευτική Κίνηση Φοιτητών, προτεραιότητα αποτελούν οι σύγχρονες ανάγκες των φοιτητών και πως αυτές εξυπηρετούνται ώστε να μην επηρεάζεται η απρόσκοπτη πρόσβαση των φοιτητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Στέλνουμε ξανά το μήνυμα σε ολόκληρη τη κοινωνία ότι φοιτητές με μπροστάρη την Προοδευτική Κ.Φ. δεν συμβιβάζονται αλλά διεκδικούν για τις σπουδές και το μέλλον που τους αξίζει, για το δικαίωμα στην μόρφωση και τη δουλεία.

Ανανεώνουμε λοιπόν το ραντεβού μας, με τους φοιτητές μαζί σε όλους τους χώρους σπουδών κόντρα στις πολιτικές που προσπαθούν να μας στερήσουν το δικαίωμα στην μόρφωση, για μια πραγματική δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους.

•Μάριος Αποστόλου
Τοπικός Γραμματέας Τ.Ο. ΕΔΟΝ Πανεπιστημίου Λευκωσίας

SPONSORED BY cyta

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η Cyta πιστεύει στον άνθρωπο και στη δύναμη της επικοινωνίας, γι' αυτό, επιλέγει να δρα υπεύθυνα, με πρωτοβουλίες εταιρικής κοινωνικής ευθύνης που βελτιώνουν την ποιότητα της ζωής όλων μας.

Αναγνωρίζει ότι η επικοινωνία είναι δικαίωμα όλων, γι' αυτό αναπτύσσει προϊόντα και υπηρεσίες που ενδυναμώνουν την επικοινωνία για όλες τις ομάδες ανθρώπων, χωρίς περιορισμούς.

Προσφέρει μια ολοκληρωμένη γκάμα από προϊόντα (συσκευές σταθερής και κινητής τηλεφωνίας), υπηρεσίες και λύσεις, σε άτομα κάθε ηλικίας με ιδιαίτερες δυσκολίες στην επικοινωνία, στην όραση, στην ακοή και στην κίνηση. Στους πελάτες των προγραμμάτων RED που αντιμετωπίζουν προβλήματα ακοής, προσφέρονται δωρεάν λεπτά τοπικών βιντεοκλήσεων. Επιπλέον, παρέχονται μειωμένα τέλη για άτομα με εισόδημα κάτω από το όριο φτώχειας, καθώς και ομάδες ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Η Cyta παρέχει επίσης εφαρμογές όπως το Safe Mobile που βοηθά τα παιδιά να χρησιμοποιούν το κινητό τους τηλέφωνο ασφαλισμένα. Οι γονείς εγκαταστούν την εφαρμογή στο κινητό τηλέφωνο του παιδιού τους, ώστε να έχουν τον έλεγχο των ατόμων που μπορούν να επικοινωνούν με το παιδί τους, να επιλέγουν ποιες εφαρμογές θα «τρέχουν» στο κινητό και να βλέπουν στο χάρτη πού βρίσκεται ανά πάσα στιγμή ή ποιες κλήσεις έκανε.
Επιπλέον, η Cytanet προσφέρει εκπαιδευτικά προγράμματα για την ασφάλεια στο διαδίκτυο σε όλα τα σχολεία, όπως το "Διαδίκτυο: Ένα Εργαλείο για Όλους", "Cyberbulling – Εκφοβισμός μέσω διαδικτύου" και "Τα Social Media στη ζωή μας – τρόποι προστασίας". Ακόμα, ως Στρατηγικός Συνεργάτης του Σώματος Προσκόπων Κύπρου, η Cytanet εκπαιδεύει τους πρόσκοπους σε θέματα ορθής χρήσης του διαδικτύου και τους ανακηρύσσει «Πρεσβευτές Ασφαλούς Διαδικτύου».

Γίνονται ακόμη διαλέξεις για το διαδίκτυο και την ασφαλή χρήση του, σε γονείς, φορείς που ασχολούνται με τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών καθώς και σε άλλα οργανωμένα σύνολα. Στις διαλέξεις αυτές γίνεται αναφορά στην υπηρεσία Safe Internet που προσφέρεται δωρεάν για προστασία των παιδιών από το παράνομο περιεχόμενο διαδικτύου.

Η κυπριακή οικονομία σε πέντε παραστάσεις

Έκθεση για την Οικονομία και την Απασχόληση του ΙΝΕΚ-ΠΕΟ

Το Ινστιτούτο Εργασίας Κύπρου (ΙΝΕΚ) ΠΕΟ, σε συνεργασία με ακαδημαϊκούς από την Ελλάδα, εκπονεί σε ετήσια βάση την «Έκθεση για την Οικονομία και την Απασχόληση». Πρόκειται για ένα σύγγραμμά 200 περίπου σελίδων, στο οποίο παρουσιάζεται με πληθώρα στοιχείων και στατιστικών η παρούσα κατάσταση της κυπριακής οικονομίας, η πορεία της στα χρόνια της κρίσης καθώς και κάποιες εκτιμήσεις για το μέλλον. Στις 29 Ιανουαρίου 2020 η εν λόγω έκθεση παρουσιάστηκε από τον βασικό συντελεστή της μεγάλης αυτής μελέτης, Ηλία Ιωακείμογλου. Πιο κάτω γίνεται προσπάθεια συμπύκνωσης κάποιων βασικών ευρημάτων της σε μερικές γραμμές.

Ένα από τα βασικά ευρήματα της έρευνας είναι πως κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του μνημονίου, το εισοδηματικό μερίδιο του κεφαλαίου (δηλαδή της εργοδοσίας) ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ) αυξήθηκε κατακόρυφα. Πιο συγκεκριμένα, ενώ μεταξύ 2008-2013 το μερίδιο του κεφαλαίου κυμαινόταν μεταξύ 42%-46%, φτάνει σήμερα σε ποσοστό μεγαλύτερο του 50%. Με λίγα λόγια, την ίδια ώρα εφαρμοζόταν λιτότητα και περικοπές σε όλους τους τομείς, η πλευρά της εργοδοσίας έβλεπε το εισοδηματικό της μερίδιο να αυξάνεται. Ποσοστό μεγαλύτερο του 50% σημαίνει πως περισσότερος από το μισό πλούτο που παράγει η κυπριακή οικονομία καταλήγει στους λίγους εργοδότες.

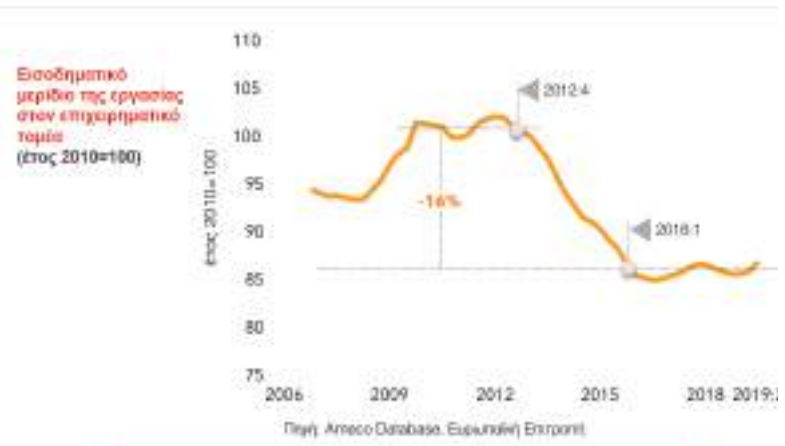

Ταυτόχρονα, οι εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις υπέστησαν μείωση του εισοδηματικού τους μεριδίου κατά 16% σε σχέση με το που βρισκόταν το 2010. Εν συντομία, την ώρα της επιβολής των μνημονιακών πολιτικών, η εργοδοσία μεγάλωνε το μερίδιο εσόδων της ενώ το μερίδιο των εργαζομένων συρρικνωνόταν με πολύ ταχείς ρυθμούς. Πιο απλά, ολόκληρο το βάρος της κρίσης, φορτώθηκε στις πλάτες των εργαζομένων.

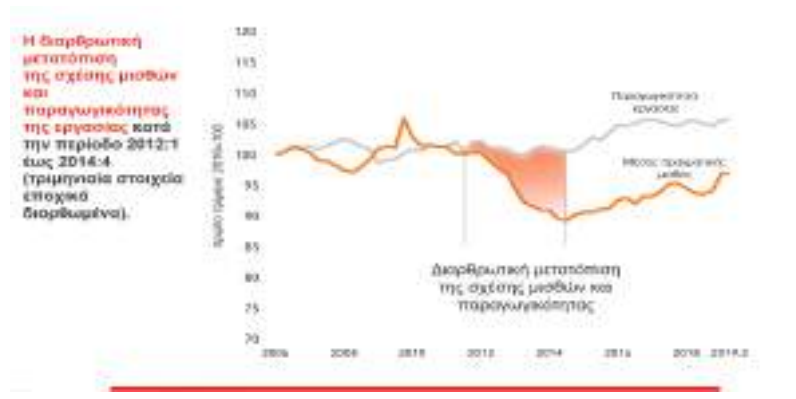

Μια άλλη πολύ ενδιαφέρουσα εικόνα είναι αυτή της διαρθρωτικής μετατόπισης της σχέσης μισθών και παραγωγικότητας της εργασίας. Δηλαδή της σχέσης της αυξομείωσης της παραγωγικότητας των εργαζομένων και της αυξομείωσης των μισθών τους. Ενώ πριν από την κρίση οι δυο αυτοί δείκτες κινούνταν σχεδόν παράλληλα, από το 2011 και μετά ξεκινά να εμφανίζεται μια μεγάλη απόκλιση. Δηλαδή, ενώ ο μισθός έπεφτε, η παραγωγικότητα έμενε σταθερή. Αυτό είναι ουσιαστικά μετάφραση της ακόμα μεγαλύτερης εκμετάλλευσης των εργαζομένων από την περίοδο εφαρμογής των μνημονίων και μετά. Οι εργαζόμενοι παράγουν περισσότερα με λιγότερα χρήματα.

Ένα ακόμα, εντυπωσιακά αρνητικό, στοιχείο είναι αυτό που μας παρουσιάζει το δίπλα διάγραμμα. Μεχρι το 2015 το εισοδηματικό μερίδιο της εργασίας μειωνόταν καθώς μειωνόταν και το ποσοστό της απασχόλησης. Όσο μειωνόταν ο κόσμος που εργαζόταν, μειώνονταν και τα χρήματα που έπαιρναν οι εργαζόμενοι. Για παράδειγμα, όταν εργάζονταν 10 άτομα με μισθούς 1000 ευρώ, είχαν συνολικά έσοδα 10 000 ευρώ. Όταν εργάζονταν 5 άτομα με μισθούς 1000 ευρώ, είχαν συνολικά έσοδα 5000 ευρώ. Πρόκειται δηλαδή για μια (δυστυχώς) φυσιολογική εικόνα. Μετά το 2015 παρουσιάζεται μια καινούργια κατάσταση. Ενώ η απασχόληση φτάνει σχεδόν στα προ-κρίσης επίπεδα, το εισοδηματικό μερίδιο δεν ξεπερνά το πολύ χαμηλό σημείο στο οποίο ήταν το 2015. Πλέον, τις 5000 ευρώ που λέγαμε πιο πάνω, τις μοιράζονται δέκα άτομα και όχι πέντε. Όπως λένε και όσοι που κινούνται στο «παζάρι»: «Δουλειές υπάρχουν, λεφτά δεν υπάρχουν!»

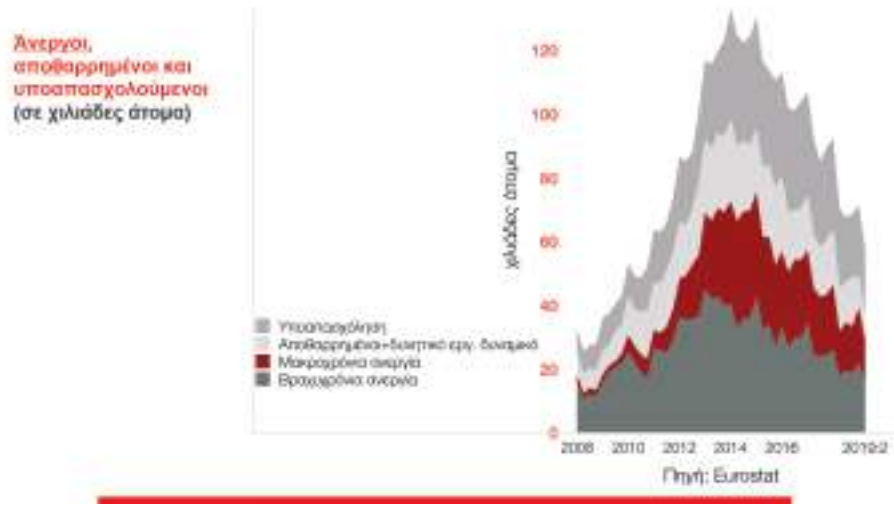

Η δίπλα εικόνα είναι επίσης πολύ σημαντική γιατί δίνει απάντηση στην κυβέρνηση ΔΗΣΥ-Αναστασιάδη που φαγώθηκε να μας πείσει πως η ανεργία έχει μειωθεί. Εδώ και πολλά χρόνια, τα ιδρύματα που ασχολούνται με αυτού του είδους τις μελέτες (μεταξύ τους και το Υπουργείο Οικονομικών των ΗΠΑ), λαμβάνουν υπόψη πιο σύνθετα δεδομένα από την απλή μέτρηση του αριθμού των ανέργων. Η Eurostat μας παρουσιάζει εδώ μια πιο ξεκάθαρη εικόνα. Βλέπουμε 4 κατηγορίες. Α) Βραχυχρόνια άνεργους (άνεργοι για λιγότερο από ένα χρόνο), Β) Μακροχρόνια άνεργους, οι οποίοι πολύ πιο δύσκολα ξαναβρίσκουν δουλειά καθώς θεωρείτε πως έχουν «χάσει» τις εργασιακές τους δεξιότητες Γ) Αποθαρρημένους άνεργους, οι οποίοι απογοητευμένοι μετά από πολλές άκαρπες προσπάθειες σταματούν να ψάχνουν (δεν προσμετρούνται στους αριθμούς των ανέργων που παρουσιάζει η κυβέρνηση) Δ) Υποαπασχολούμενοι, όσοι θα ήθελαν να εργάζονται με πλήρη απασχόληση αλλά δεν κατάφεραν να βρουν (δεν προσμετρούνται στους αριθμούς των ανέργων που παρουσιάζει η κυβέρνηση).

Συνοπτικά, η εικόνα της «μειωμένης ανεργίας» για την οποία γίνεται λόγος, είναι παραπλανητική. Αφενός γιατί στην κατηγορία των ανέργων υπάρχουν πλέον πολύ πιο προβληματικά χαρακτηριστικά απ΄ ότι υπήρχαν προ-κρίσης και αφετέρου επειδή στην κατηγορία αυτή δεν συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός κόσμου ο οποίος δεν μπορεί βρει σταθερή πλήρη απασχόληση.

Εν κατακλείδι, η έκθεση παρουσιάζει μια πολύ ζοφερή εικόνα για τα λαϊκά στρώματα του νησιού όχι μόνο λόγω της κατάστασης στα εργασιακά αλλά και κάποιων άλλων μακροοικονομικών δεδομένων που παρατέθηκαν. Ιδιαίτερα προβληματικά φαινόμενά, είναι η εμφάνιση αρνητικού εμπορικού ισοζυγίου στην κυπριακή οικονομία καθώς και το κλείσιμο του αναιμικού κύκλου ανάκαμψης που παρουσιάστηκε κυρίως στους τομείς των κατασκευών και του τουρισμού.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω δεδομένα, σε συνδυασμό με την ξεκάθαρη τοποθέτηση των κυβερνώντων με την πλευρά του κεφαλαίου, ένα είναι σίγουρο. Ο μόνος δρόμος για ανάκτηση όσων οι εργαζόμενοι έχασαν τα τελευταία χρόνια είναι ένας.

Αυτός της οργανωμένης ταξικής πάλης. Ο συνδικαλισμός και η άσκηση πιέσεων στην εργοδοσία. Ο αγώνας από τους εργαζομένους, τόσο για υιοθέτηση συλλογικών συμβάσεων εργασίας, όσο και για θεσμοθέτηση πλαισίου για τα επαγγέλματα που δεν καλύπτονται από τις συμβάσεις αυτές. Ο δρόμος του αγώνα και της διεκδίκησης. Συντόμια και παράδρομοι δεν υπάρχουν προς αυτή την κατεύθυνση και ο δρόμος αυτός είναι σίγουρα πολύ μακριά από τα «στενά» της μοιρολατρίας, της απογοήτευσης και της παραίτησης!

•Ιάκωβος Τοφαρή
Υπεύθυνος Τμήματος Νέων Εργαζομένων & Τοπικής Αυτοδιοίκησης
Κ.Σ. ΕΔΟΝ

Κορωνοϊός - Επιδημία στα χρόνια της «ανάπτυξης»

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η εξελισσόμενη επιδημία του κορωνοϊού αποτελεί παγκόσμια απειλή. Αυτή την απειλή μόνο οι συλλογικές προσπάθειες και η συνεργασία της ανθρωπότητας μπορεί να αντιμετωπίσει. Την ίδια ώρα, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι για ακόμα μια φορά, μια παγκόσμιας έκτασης κρίση ενεργοποίησε τους μηχανισμούς παραπληροφόρησης και υπερβολής που κάνουν την αντιμετώπιση του προβλήματος ακόμα πιο δύσκολη. Όπως εύστοχα λέχθηκε για να περιγραφεί το φαινόμενο της παραπληροφόρησης και της υπερβολής «πολλές φορές τα fake news κυκλοφορούν πολύ πιο γρήγορα από τον ίδιο τον ιό!». Όπως και να έχει όμως, ο κορωνοϊός και οι διαστάσεις που έχει πάρει το πρόβλημα είναι μεγάλο και πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα και δραστικά.

Κινέζοι επιστήμονες θεωρούν ότι ο κορωνοϊός προήλθε από μολυσμένες νυχτερίδες, τις οποίες κατανάλωσαν φίδια. Στη συνέχεια τα φίδια πωλήθηκαν σε αγορά άγριων ζώων στην επαρχία Γιουχάν, στην οποία πρωτοεμφανίστηκε ο ιός, τέλη Δεκεμβρίου 2019.

Γνωρίζοντας αυτά τα δεδομένα τίθεται ένα πολύ βασικό ερώτημα: Εκτός από τα ιατρικά συμπτώματα που προκαλεί ο ιός, ποιος είναι κοινωνικός αντίκτυπος της επιδημίας; Πώς συνδέεται με το σύγχρονο κοινωνικο-οικονομικό σύστημα και τον τρόπο με τον οποίο είναι δομημένη η κοινωνία μας;

Σε τέτοιου βεληνεκούς επιδημίες μετρούνται τα όρια της δημοκρατίας, οι κρατικές πολιτικές, καθώς επίσης η ετοιμότητα και η δυνατότητα της παγκόσμιας κοινότητας να την αντιμετωπίσει. Από το πώς αντιμετωπίζεται η επιδημία, εμφανίζονται οι αδυναμίες, αλλά και οι προκαταλήψεις ενός κράτους. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, τη διαχείριση που θα έκαναν οι ΗΠΑ αν ήταν στη θέση της Κίνας. Το πιο πιθανό είναι ότι σε μπροστά σε μια τέτοια κρίση θα εμφανίζονταν σε όλο τους το μεγαλείο οι τεράστιες τρύπες που έχει η χώρα στις κοινωνικές υπηρεσίες και τα ελλείμματα στις κοινωνικές πολιτικές. Θα γινόταν κάτι ανάλογο μ' αυτό που έγινε στον τυφώνα Κατρίνα, το 2005, όταν οι αμερικανικές αρχές φάνηκαν εντελώς ανίκανες να προστατεύσουν τον πληθυσμό, αφού οι κρατικές υποδομές είχαν σοβαρά υποβαθμιστεί εξαιτίας των πολιτικών λιτότητας που για χρόνια ακολουθούνται στη χώρα.

Αντίθετα, η Κίνα κινήθηκε ταχύτατα και κινητοποίησε όλους τους μηχανισμούς και το δυναμικό της χώρας. Μόνο σε λίγες μέρες έφτιαξε νοσοκομεία και διαμόρφωσε ένα κεντρικό σύστημα αντιμετώπισης του ιού για να μην εξαπλωθεί και να ξεφύγει από τον έλεγχο.

Όλο αυτό το διάστημα οι κυβερνήσεις ανά το παγκόσμιο βρέθηκαν μπροστά στο εξής δίλημμα: Παγκόσμια συνεργασία για εξεύρεση μιας συλλογικής λύσης στο πρόβλημα ή κλείσιμο των συνόρων, αποκλεισμός της Κίνας από τον υπόλοιπο κόσμο και προστασία μόνο των "δικών" τους πολιτών; Πολλές κυβερνήσεις επέλεξαν το δεύτερο. Ο ιός χρησιμοποιήθηκε ως αφορμή για να πληγεί η Κίνα, να ανακοπεί ο ρυθμός ανάπτυξής της, ο οποίος εξακολουθεί να είναι πολύ πιο ψηλός από τις υπόλοιπες χώρες του αναπτυγμένου κόσμου.

Πολλοί οικονομολόγοι δηλώνουν με βεβαιότητα ότι ο ιός θα επηρεάσει τόσο την παραγωγή όσο και την οικονομία της Κίνας. Την ίδια ώρα όμως τονίζουν ότι αυτό θα επηρεάσει αρνητικά και την παγκόσμια οικονομία, λόγω του μεγέθους της κινεζικής οικονομίας. Ουσιαστικά, ένας φονικός, νεοεμφανιζόμενος ιός προκαλεί παραλυτικά φαινόμενα σε μια από τις σημαντικότερες μηχανές οικονομικής μεγέθυνσης στον κόσμο. Και ακριβώς σε αυτό το σημείο διαφαίνεται η μεγάλη αδυναμία του καπιταλισμού ως σύστημα. Μια επιδημία μπορεί να παραλύσει την ανάπτυξη και την παραγωγή, αφού το σύστημα προσανατολίζεται απλά στην αναπαραγωγή του, χωρίς να επενδύει επαρκώς και χωρίς να κατοχυρώνει τις προϋποθέσεις και συνθήκες για την ανάπτυξη, αλλά και την προστασία της κοινωνίας. Ενώπιον της κρίσης που προκαλεί η επιδημία για ακόμα μια φορά εμφανίζεται το τεράστιο κοινωνικό έλλειμμα της καπιταλιστικής οικονομίας και του ίδιου του καπιταλισμού: οικονομία για χάρη των κερδών των λίγων, και όχι οικονομία για την ευημερία (και την προστασία) της κοινωνίας.

> **«Ενώπιον της κρίσης που προκαλεί η επιδημία για ακόμα μια φορά εμφανίζεται το τεράστιο κοινωνικό έλλειμμα της καπιταλιστικής οικονομίας και του ίδιου του καπιταλισμού»**

Συστατικό μέρος αυτού του προβλήματος είναι και οι μεγάλες φαρμακοβιομηχανίες. Υποστηρίζεται από πολλούς -όχι άδικα- ότι οι φαρμακοβιομηχανίες είναι από τις πιο βρόμικες εκφάνσεις της αδηφαγίας και της κερδοσκοπίας του κεφαλαίου, αφού στον βωμό του κέρδους πολλές φορές θυσιάζουν την υγεία, παίζοντας με τις ζωές των ανθρώπων. Αντί να συνεργάζονται με τους επιστήμονες όλων των χωρών, επιλέγουν τον ανταγωνισμό και το "βρώμικο παιχνίδι", χαραμίζοντας έτσι πολύτιμο χρόνο στην ανεύρεση της πολυπόθητης θεραπείας. Άλλωστε, είναι γνωστή η συγκεκριμένη αδυναμία του καπιταλισμού, δηλαδή η ανικανότητά του να δώσει λύσεις σε παγκόσμια προβλήματα, αφού στρέφεται πάντα προς το συμφέρον των λίγων. Είναι βασικό του χαρακτηριστικό η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο για τη μεγιστοποίηση του κέρδους, επειδή μόνο έτσι μπορεί να ανατροφοδοτεί τη βιωσιμότητά του.

Είναι αποδεδειγμένο από την ιστορία ότι κάθε πρόβλημα παγκοσμίων διαστάσεων επιλύεται μόνο με συλλογική προσπάθεια και συνεργασία. Δεν μπορεί για παράδειγμα να βρεθεί ολοκληρωτική λύση για την κλιματική αλλαγή και τη μόλυνση του περιβάλλοντος στο παρόν σύστημα που εφαρμόζεται. Το ίδιο συμβαίνει και με τον ιό. Δεν πρόκειται να βρεθεί το κατάλληλο εμβόλιο αν δεν υπάρχει και το απαιτούμενο κέρδος. Και κάπως έτσι τα περίπου 1700 μέχρι στιγμής θύματα του ιού, δεν είναι στα μάτια των φαρμακοβιομηχανιών τίποτε άλλο παρά ένας αριθμός.

Καταλήγοντας, όποια και να είναι τα δεδομένα στην επικαιρότητα, η υγεία ήταν, είναι και θα είναι ένα από τα σημαντικότερα αγαθά που οφείλει να προσφέρει κάθε κράτος στον λαό του. Η προσφορά ποιοτικής και δωρεάν υγείας αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα για κάθε άνθρωπο στον πλανήτη. Γι' αυτό και η επιδημία αποτελεί ακόμα μια αφορμή για αναθεώρηση και αλλαγή του καπιταλιστικού συστήματος που επικρατεί σήμερα στον κόσμο και που σύμφωνα με τον Μαρξ καταστρέφει τις δύο πηγές του πλούτου: τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

•Νεφέλη Στεφάνου
Συνεργάτιδα Γραφείου Περιβάλλοντος και Υγείας
Κ.Σ.ΕΔΟΝ

25η Μαρτίου 1945

Αιματοκύλισμα της παρέλασης των Λαϊκών Οργανώσεων στο Λευκόνοικο

Η 25η Μαρτίου είναι σε όλους μας γνωστή για τον ξεσηκωμό του ελληνικού λαού το 1821. Ωστόσο στην Κύπρο υπάρχει και μια άλλη 25η Μαρτίου που ελάχιστοι γνωρίζουν ή αναφέρουν και η οποία έχει τη δική της ξεχωριστή σημασία στην σύγχρονη ιστορία της Κύπρου. Πρόκειται για την 25η Μαρτίου 1945. Εκείνη τη μέρα στο κατεχόμενο σήμερα Λευκόνοικο οι Άγγλοι αποικιοκράτες έπνιξαν στο αίμα την παρέλαση των Λαϊκών Οργανώσεων που έγινε στο χωρίο με αφορμή την εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Τα γεγονότα τοποθετούνται χρονικά λίγο πριν τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Τότε η συντριπτική πλειοψηφία του Κυπριακού λαού είχε την πεποίθηση ότι η Μεγάλη Βρετανία -την οποία ο κυπριακός λαός στήριξε στον Β'ΠΠ με αντάλλαγμα την ένωση- θα τερμάτιζε την παραμονή της στο νησί και θα επέτρεπε στον λαό μας να επιλέξει τη μοίρα του. Κάτι τέτοιο βέβαια δεν έγινε ποτέ. Οι Βρετανοί μάλιστα, που είχαν άλλα σχέδια για την πατρίδα μας, φρόντισαν εξ αρχής να δείξουν τις προθέσεις τους.

Κάλεσμα ΑΚΕΛ για κοινό εορτασμό 25ης Μαρτίου:

Το ΑΚΕΛ, το οποίο είχε πρωτοστατήσει στον αγώνα ενάντια στην αποικιοκρατία όλο το προηγούμενο διάστημα, έκανε δημόσια έκκληση σε όλους τους φορείς με αίτημα τον κοινό εορτασμό της εθνικής επετείου. Το αίτημα του ΑΚΕΛ βρήκε απέναντι του τη Δεξιά η οποία αρνήθηκε τον κοινό εορτασμό. Χαρακτηριστική ήταν και η επιστολή του τότε προέδρου του ΚΕΚ, Θ. Δέρβη, ο οποίος υπογράμμισε ότι αν η Σχολική Εφορεία Λευκωσίας «εδέχετο έστω και σιωπηρώς μίαν τοιαύτην σύμπραξιν κοινού εορτασμού (με το ΑΚΕΛ), θα ήτο αξία αγχόνης ως απεμπολούσα εις τα όμματα της μαθητιώσης νεολαίας τα ύψιστα της φυλής μας ιδανικά».

Παρά την απόφαση της Δεξιάς και ενώ σε όλη την Κύπρο έγιναν ξεχωριστοί εορτασμοί, στο Λευκόνοικο της επαρχίας Αμμοχώστου αποφασίστηκε να γίνει κοινός εορτασμός από όλα τα οργανωμένα σύνολα της κωμόπολης. Το πρωί της 25ης Μαρτίου έγινε η καθιερωμένη δοξολογία στην εκκλησία του Σωτήρος και στη συνέχεια η γιορτή της Ανωτέρας Σχολής Λευκονοίκου στο προαύλιο της εκκλησίας. Μετά την ομιλία ενός καθηγητή στην εκδήλωση στο βήμα προσπάθησε να ανέβει ένας εκπρόσωπος των Λαϊκών Οργανώσεων για να χαιρετίσει και αυτός με τη σειρά του. Ωστόσο αυτό δεν βρήκε σύμφωνη τη δεξιά η οποία αποχώρησε από την εκδήλωση. Παρά την αποχώρηση της δεξιάς στο χώρο δεν πραγματοποιήθηκε κανένα επεισόδιο. Σύμφωνα μάλιστα και με την εφημερίδα «Ανεξάρτητος» η συζήτηση που προέκυψε «υπήρξε εντελώς ψύχραιμος».

Με το πέρας της τελετής οι Λαϊκές Οργανώσεις του Λευκόνοικου ξεκίνησαν ειρηνική αντιαποικιακή διαδήλωση με τερματισμό το οίκημα τους. Εκεί είχαν συγκεντρωθεί οπλισμένοι αστυνομικοί που εμπόδισαν την πορεία να φτάσει στον τερματισμό της απαιτώντας μάλιστα τον άμεσο τερματισμό της. Οι επικεφαλής των Λαϊκών Οργανώσεων ζήτησαν από τους αστυνομικούς να τους αφήσουν να τερματίσουν στο οίκημα τους το οποίο βρισκόταν μόλις μερικά μέτρα μακριά. Οι Άγγλοι όχι μόνο δεν έκαναν δεκτό το αίτημα αλλά άνοιξαν πυρ χωρίς δεύτερη προειδοποίηση και χωρίς καμία πρόκληση. Η διαδήλωση πνίγηκε στο αίμα. Οι σφαίρες των αποικιοκρατών τραυμάτισαν δεκατρία μέλη των Λαϊκών Οργανώσεων. Οι αγωνιστές Ανδρέας Εξηντάρης και Ανδρόνικος Κυπριανού (μέλη του ΑΚΕΛ) καθώς και ο μαθητής Μιχαλάκης Κουρτέλλας έπεσαν νεκροί από τα αστυνομικά πυρά.

Οι νεκροί της 25ης Μαρτίου 1945 Ανδρέας Εξηντάρης, Ανδρόνικος Κυπριανού και Μιχαλάκης Κουρτέλλας

Πίνακας του Χρ. Φουκαρά που αναπαριστά την επίθεση της αστυνομίας εναντίον της πορείας του ΑΚΕΛ.

Μέλη των Λαϊκών Οργανώσεων Λευκονοίκου σε αναμνηστική φωτογραφία πριν την εκκίνηση της πορείας.

Παλλαϊκή καταδίκη και προσπάθεια κουκουλώματος

Η αποικιακή κυβέρνηση προσπάθησε να δικαιολογήσει το αιματοκύλισμα επικαλούμενη «σφοδρή φιλονικία μεταξύ αντίθετων μερίδων στο Λευκόνοικο το πρωί της 25ης Μαρτίου» και ότι «η αστυνομία επενέβη για να παρεμποδίσει σοβαρότερη σύγκρουση μεταξύ των δύο μερίδων». Επιπλέον οι αποικιοκράτες επέβαλαν λογοκρισία στον τύπο για να μην πάρει έκταση το θέμα και να το κουκουλώσουν εύκολα. Όμως οι προσπάθειες που κατέβαλαν οι Βρετανοί να συγκαλύψουν τη βάναυση ενέργεια τους έπεσαν όλες στο κενό αφού σύσσωμη η τοπική κοινωνία καταδίκασε την αιματοχυσία.

Ο Δήμος Λευκονοίκου και οι οργανώσεις της κωμόπολης με κοινή ανακοίνωσή τους έδωσαν μια εντελώς διαφορετική εικόνα των γεγονότων διαψεύδοντας το επίσημο ανακοινωθέν. Η κοινή αυτή ανακοίνωση αφού εκθέτει τα πραγματικά γεγονότα καταλήγει ότι «ουδεμία σύγκρουσις κατά την γνώμην μας ηπειλήθη. Έτσι ακριβώς έχουν τα γεγονότα, κάθε δε άλλη έκθεσις αποτελεί ή διαστρέβλωσίν της αληθείας ή προσπάθειαν προς δικαιολόγησιν της αχαρακτηρίστου αυτής ενεργείας της Αστυνομίας».

Οι Βρετανοί επιπλέον αρνήθηκαν να δημοσιοποιήσουν το πόρισμα της Ειδικής Ανακριτικής Επιτροπής (που οι ίδιοι διόρισαν) και το οποίο υποβλήθηκε στην αποικιακή κυβέρνηση. Επίσης δεν διέψευσαν ποτέ τα δημοσιεύματα της εποχής που έλεγαν ότι η Ειδική Ανακριτική Επιτροπή στο πόρισμα της έριχνε την ευθύνη στην αποικιακή αστυνομία.

Ο μοναδικός φορέας που αρνήθηκε να λάβει μέρος στην κοινή διαμαρτυρία του συνόλου των οργανώσεων ήταν το ΚΕΚ. Το κόμμα της δεξιάς δήλωσε ότι θα κάνει ξεχωριστά διαβήματα γιατί «υπάρχει απόφασις της γενικής συνελεύσεως όπως μη συνεργασθεί επ' ουδενί λόγω με το ΑΚΕΛ»!

> **«Οι σφαίρες των αποικιοκρατών τραυμάτισαν δεκατρία μέλη των Λαϊκών Οργανώσεων. Οι αγωνιστές Ανδρέας Εξηντάρης και Ανδρόνικος Κυπριανού (μέλη του ΑΚΕΛ) καθώς και ο μαθητής Μιχαλάκης Κουρτέλλας έπεσαν νεκροί από τα αστυνομικά πυρά»**

Στόχος των Βρετανών ήταν το ΑΚΕΛ

Το αιματοκύλισμα της 25ης Μαρτίου 1945 στο Λευκόνοικο δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός. Στην πραγματικότητα ήταν ακόμα ένα σε μια σειρά από γεγονότα που ξεκαθάριζαν ότι ο πραγματικός στόχος της Μεγάλης Βρετανίας ήταν ο εκφοβισμός του κυπριακού λαού και ειδικότερα του ΑΚΕΛ. Το ΑΚΕΛ ήταν το μόνο κόμμα που κατάφερνε να ενώνει Ε/κ και Τ/κ σε κοινό μέτωπο απέναντι στους αποικιοκράτες. Διοργάνωσε παλλαϊκά συλλαλητήρια, πικετοφορίες, διαμαρτυρίες και πολλές άλλες δράσεις ενάντια στην αποικιοκρατία και στη μετατροπή της Κύπρου σε στρατιωτική βάση των ιμπεριαλιστών. Γι' αυτούς τους λόγους οι Βρετανοί ήθελαν να χτυπήσουν το ΑΚΕΛ μέχρι τέλους.

ΑΚΕΛ: Η μόνη ελπίδα του λαού μας

Οι νεκροί ΑΚΕΛιστές στο Λευκόνοικο αποτελούν και αυτοί μέρος στην ένδοξη πάλη που έδωσε το ΑΚΕΛ απέναντι στο Βρετανικό Ιμπεριαλισμό. Η Αριστερά της Κύπρου με πρωτοστάτη το κόμμα μας, το ΑΚΕΛ, στάθηκε στην πρώτη γραμμή απέναντι στους Βρετανούς Ιμπεριαλιστές. Με το ίδιο σθένος σήμερα η Αριστερά αγωνίζεται για την επίλυση του Κυπριακού. Σήμερα που ο Ιμπεριαλισμός προσπαθεί να περάσει τα σχέδια του και να νομιμοποιήσει αυτό που άρχισε από πολύ καιρό πριν επιβάλλεται να πυκνώσουμε τις γραμμές του αντικατοχικού αγώνα του λαού μας. Μαζί με το κόμμα μας και το λαό μας να αγωνιστούμε μέχρι την τελική δικαίωση της πατρίδας μας. Μέχρι την επανένωση της πατρίδας μας.

•Κώστας Καρανικόλας
Μέλος Επαρχιακού Μορφωτικού Γραφείου
ΕΔΟΝ Αμμοχώστου

»Βάλε Μουσική

Νατάσσα Μποφίλιου - Εν Λευκώ

Από το «Σ΄ έχω βρει και σε χάνω», μέχρι το «Μέτρημα» από το «Η καρδιά πονάει όταν ψηλώνει» μέχρι τη «Βαβέλ». Τα συναρπαστικά τραγούδια της πιο δυναμικής και απρόβλεπτης τριάδας, Μποφίλιου, Καραμουρατίδης, Ευαγγελάτος, σε μία μεγάλη συναυλία. Μια νέα πρόταση, με την εκρηκτική σκηνική ενέργεια της Νατάσσας Μποφίλιου που μεταφέρει τον παλμό των μεγάλων ανοιχτών συναυλιών και αποθεώθηκε όπου κι αν παρουσιάστηκε!

Πότε: Τετάρτη, 25 Μαρτίου και Πέμπτη, 26 Μαρτίου στις 20:30

Που: Θέατρο Ριάλτο Λεμεσός, Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας

Πληροφορίες 7777 7040

Ελένη Βιτάλη - Παναγιώτης Μάργαρης: «Στιγμές»

Η μεγάλη ερμηνεύτρια Ελένη Βιτάλη συναντά επί σκηνής τον διεθνούς φήμης κιθαρίστα και συνθέτη Παναγιώτη Μάργαρη. Ένα μοναδικό ρεσιτάλ για φωνή και κιθάρα με κομμάτια από την πλούσια δισκογραφία τους, καθώς και τραγούδια που αγαπούν.

Πότε: Τετάρτη, 18 Μαρτίου και Πέμπτη, 19 Μαρτίου, στις 20:30

Πού: Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, Θέατρο Ριάλτο

Πληροφορίες: 99430654

»Στη Σκηνή

Μια Ζωή Γερμανική

Το έργο είναι βασισμένο στη ζωή και την μαρτυρία της Brunhilde Pomsel – μια ζωή που καλύπτει τον εικοστό αιώνα. Πέρασε δύσκολους καιρούς για να τα βγάλει πέρα ως γραμματέας τη δεκαετία του 1930 στο Βερολίνο, με τελευταίο της εργοδότη τον Τζόζεφ Γκέμπελς. Το έργο του Χάμπτον βασίζεται στην μαρτυρία που έδωσε η Pomsel όταν επιτέλους έλυσε τη σιωπή της σε μια ομάδα Αυστριακών Κινηματογραφιστών το 2016, λίγο πριν πεθάνει, στην ηλικία των 106.

Πότε: 12, 13, 14, 15, 21 και 22 Μαρτίου στις 20:30

Πού: Σατιρικό Θέατρο

Πληροφορίες: 22312940, 22421609.

Το τάβλι

Η ιστορία είναι απλή: Δύο αντιπροσωπευτικοί τύποι της νεοελληνικής πραγματικότητας προσπαθούν να σκαρώσουν ένα « σχέδιο » που θα τους βγάλει από το οικονομικό αδιέξοδο και θα τους δώσει τα φόντα για μια καλύτερη ζωή. Η συζήτηση για το περιβόητο « σχέδιο » διαδραματίζεται στη διάρκεια μιας παρτίδας τάβλι με ξεκαρδιστικούς διαλόγους από πρόσωπα οικεία στον καθένα, που πασχίζουν να «πιάσουν την καλή» για να βγουν από την καθημερινή μιζέρια. Οι ήρωες του Κεχαΐδη, Φώντας και Κόλιας, είναι πρόσωπα της μεταπολεμικής Ελλάδας που ζουν μέσα στις αυταπάτες του παρελθόντος τρέφοντας μάταιες ελπίδες για ένα καλύτερο μέλλον. Άνθρωποι που πασχίζουν να βγουν από το περιθώριο, ζουν και ονειρεύονται το μεγάλο « κόλπο » που θα τους οδηγήσει στην οικονομική και κοινωνική καταξίωση.

Πότε: Σάββατο 20:30, Κυριακή 19:00, μέχρι 15 Μαρτίου

Που: Flea Theatre, Καϊμακκλί

Πληροφορίες: 99251331

Η Δράκαινα

Μία από τις σημαντικότερες σύγχρονες Ελληνίδες καλλιτέχνιδες, με παγκόσμια καριέρα και αναγνώριση, έρχεται στον ΘΟΚ και αναλαμβάνει τον διπλό ρόλο της σκηνοθέτιδας και της πρωταγωνίστριας. Η Λυδία Κονιόρδου παρουσιάζει ένα σπουδαίο ελληνικό δράμα το οποίο έχει στο επίκεντρό του μια αλύγιστη γυναίκα, μια σκληρή μητέρα που δεν διστάζει να συγκρουστεί με όλους για μην υποχωρήσει από τις αρχές της.

Πότε: Παραστάσεις κάθε Παρασκευή και Σάββατο στις 20:30 και Κυριακή στις 18:00

Πού: Θέατρο ΘΟΚ

Πληροφορίες: 77772717

»Ενδιαφέροντα

Μουσείο Παραμυθιού

Μια ευφάνταστη, χειροποίητη παράσταση με ηθοποιούς, αυτοσχεδιασμούς, κούκλες και human-puppets που θα μαγέψει μικρούς και μεγάλους. Η παράσταση αποτελεί θεατρική μεταφορά του κλασικού αριστουργήματος «Ο Μικρός Πρίγκιπας», του Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ. Το έργο μεταφέρει στα παιδιά σημαντικά μηνύματα σε σχέση με την φιλία, την αγάπη και τη δύναμη της φαντασίας.

Πότε: Παραστάσεις Σάββατο στις 15:00 και Κυριακή στις 11:00 μέχρι 29 Μαρτίου

Πού: Θέατρο Ένα Λευκωσία

Πληροφορίες: 22348203

Εκδηλώσεις Επαρχιακών Οργανώσεων ΕΔΟΝ

Λευκωσία

•Σουβλάκια Οικονομικής Ενίσχυσης
Κλήρου,
11/3, ώρα 19:00

•Τουρνουά Φούτσαλ Περιφέρειας Ιδαλίου
Αναγέννηση Λυθροδόντα,
29/3, ώρα 10:00

Λεμεσός

•Προβολή ταινίας «Λουλούδια και Σφαίρες»
Ρίο Σινεμά
4/3, ώρα 19:45

•Συνάντηση Νέων με Γ.Γ. ΑΚΕΛ
Το Στέκι
13/3

•Μαθητικό Φούτσαλ
Γήπεδα Meazza, Αγία Φύλα,
-15/3

Λάρνακα

•Μουσική Βραδιά
Ορόκλινη,
20/3, ώρα 21:00,
Είσοδος 5 ευρώ,
Κρατήσεις: 99913690

•Μπουάτ ΕΔΟΝ Λυκείου Βεργίνας με τους DnA Dynamics
Avalon Live,
31/3, ώρα 21:00,
Είσοδος 5 ευρώ,
Κρατήσεις: 97902181

Αμμόχωστος

•Τουρνουά Φούτσαλ
Γήπεδα LFC Λειβάδια
15/3, ώρα 10:00

Δικοινοτικό Τουρνουά Φούτσαλ
Βοηθητικά Γήπεδα Αναγέννησης Δερύνειας
29/3, ώρα 10:00

Οι δολοφονίες των Τουρκοκύπριων φοιτητών στην Τουρκία

Ο αντικατοχικός αγώνας, στην άλλη μεριά του συρματοπλέγματος

Η ιστορία των τελευταίων δεκαετιών στην Κύπρο είναι ενδεικτική του ρόλου του διεθνούς ιμπεριαλισμού για τη διχοτόμηση της πατρίδας μας. Η καλλιέργεια του μίσους μεταξύ Ε/κ και Τ/κ, εξυπηρετούσε τη λογική της διχοτόμησης του τόπου και του λαού μας. Γι' αυτό και βρήκε τη στήριξη των εθνικιστικών δυνάμεων και της αστικής ολιγαρχίας που δεν ήθελαν τους εργαζόμενους της Κύπρου ενωμένους.

Με το ντε φάκτο διαμελισμό της πατρίδας μας το 1974, οι εκδιώξεις εντάθηκαν και σε βάρος των προοδευτικών Τ/κ. Η Τουρκία ελεγχόταν από στρατιωτική χούντα και τα κατεχόμενα μετατράπηκαν σε ένα μεγάλο στρατόπεδο φασιστικής καταπίεσης, μιλιταρισμού και οικονομικής ανέχειας. Οι φραγμοί στη μόρφωση στην Κύπρο με την απουσία πανεπιστημίων, οδήγησαν χιλιάδες Τ/κ φοιτητές στην Τουρκία. Περίπου 3000 Τ/κ φοιτητές σπούδαζαν στην Τουρκία με μεγάλες δυσκολίες στη ζωή τους εκεί. Το γεγονός αυτό δημιουργούσε τις προϋποθέσεις για να αποκτήσουν οι Τ/κ φοιτητές τη δική τους οργανωμένη φωνή. Τα πρώτα βήματα του φοιτητικού συνδικαλισμού έγιναν την περίοδο 74-75 με τη δημιουργία φοιτητικών οργανώσεων σε Άγκυρα, Σμύρνη, Κωνσταντινούπολη και Τραπεζούντα. Οι τέσσερις αυτές οργανώσεις, το 1976 συνενώθηκαν και ιδρύθηκε η KOGEF.

Η δημιουργία της KOGEF δεν ήταν άσχετη με τις ίδιες τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της Τουρκίας. Η φτώχεια, η ανεργία, ο πληθωρισμός, η καταπάτηση των δημοκρατικών ελευθεριών, χαρακτήριζε την καθημερινή ζωή των εργαζομένων. Η τουρκονατοϊκή εισβολή στην Κύπρο, η κυριαρχία των ξένων μονοπωλίων, η πολιτική αστάθεια και οι αλλεπάλληλες κυβερνητικές κρίσεις, η στρατικοποίηση της ζωής και το αντιδημοκρατικό καθεστώς, δημιουργούσαν όλο και περισσότερο τις προϋποθέσεις για μαζική οργάνωση της εργατικής τάξης και όξυνση των λαϊκών αγώνων στη χώρα, οι οποίοι επεκτάθηκαν σε όλες τις σφαίρες της ζωής. Στις Πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις, που μετατρέπονταν σε συλλαλητήρια για τη δημοκρατία, η KOGEF συμμετείχε μαζικά. Μέχρι το φασιστικό πραξικόπημα του 1980, η τ/κ οργάνωση πάλευε μαζί με το λαϊκό κίνημα της Τουρκίας, κερδίζοντας την εκτίμηση των δημοκρατικών δυνάμεων της χώρας.

Η βασική αρχή της KOGEF ήταν: «Ο δρόμος της νεολαίας είναι ο δρόμος της εργατικής τάξης». Τα μέλη της KOGEF διαφώτιζαν τον τούρκικο λαό με αντιιμπεριαλιστικές θέσεις για τον αγώνα του κυπριακού λαού και αγωνίζονταν με συνέπεια για την ανεξαρτησία και αποστρατιωτικοποίηση της Κύπρου. Οι Τουρκοκύπριοι φοιτητές που οργανώνονταν στην KOGEF αυξάνονταν, η αντιιμπεριαλιστική δράση της Ομοσπονδίας και οι αγώνες για διεκδικήσεις των δικαιωμάτων των φοιτητών εντείνονταν. Η KOGEF κατάφερε αρκετές κατακτήσεις: Επιχορήγηση και υποτροφίες σε φτωχούς φοιτητές, ίδρυση οικοτροφείων για τους Τουρκοκύπριους φοιτητές σε Κων/πολη και Άγκυρα.

> **«Η βασική αρχή της KOGEF ήταν: «Ο δρόμος της νεολαίας είναι ο δρόμος της εργατικής τάξης»»**

Ατσαλωμένοι στους σκληρούς ταξικούς και πολιτικούς αγώνες, τα μέλη της KOGEF κάθε καλοκαίρι όργωναν την Κύπρο πραγματοποιώντας εκδηλώσεις και λαμβάνοντας παράλληλα μέρος στους αγώνες των προοδευτικών δυνάμεων της τ/κ κοινότητας. Με τη δράση τους μπόλιαζαν την τ/κ νεολαία με τα ιδανικά της δημοκρατίας, της αντίστασης στο φασισμό και της ανεξαρτησίας της Κύπρου. Η μαζικοποίηση και η επιρροή της KOGEF ήταν ένα αγκάθι στο μάτι της αντίδρασης σε Τουρκία και Κύπρο. Άρχισε τότε μια βίαιη εκστρατεία κατάπνιξης και εξόντωσης του δημοκρατικού φοιτητικού κινήματος.

Στην Τουρκία είχαν δημιουργηθεί φασιστικές δολοφονικές ομάδες για την καταστολή του λαϊκού κινήματος της ίδιας της χώρας. Δεκάδες Τούρκοι αριστεροί έπεφταν νεκροί από τα φασιστικά βόλια των «Γκρίζων Λύκων», του φασιστικού σοβινιστικού Κόμματος Εθνικής Δράσης (MHP). Η ακροδεξιά και οι ΝΑΤΟϊκοί πάτρωνες της έθεσαν ολόκληρο το προοδευτικό κίνημα στο στόχαστρο, συμπεριλαμβανομένου και της KOGEF. Ο Ντενκτάς διέταξε την παρακολούθηση των μελών της KOGEF και τη διακοπή των χορηγιών προς τους φοιτητές, ενώ την ίδια περίοδο δυο φορές εκράγηκαν βόμβες σε γραφεία της KOGEF.

Το 1976 ο πρώτος Κύπριος φοιτητής που έπεσε θύμα της φασιστικής θηριωδίας στην Τουρκία ήταν ο αγωνιστής Οζέρ Ελμάς. Φοιτητής στην Κων/πολη, πρόσφυγας από τη Λεμεσό, που μπήκε μέσα από τη φτώχεια και τη δυστυχία στον αγώνα για μια καλύτερη ζωή. Τον πυροβόλησαν στις 12 Ιανουαρίου 1976 στην είσοδο της σχολής του. Ο 22χρονος Οζέρ μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο και υπέκυψε στα τραύματα του στις 27 Ιανουαρίου 1976.

Δεν πέρασαν δέκα μέρες και ο Μεχμέτ Ομέρ, γεννημένος το 1957, δολοφονείται στην Κωνσταντινούπολη από σφαίρες φασιστών, στις 8 Μαρτίου 1976. Ο Μεχμέτ, φοιτητής στο Τεχνικό Πανεπιστήμιο της Κων/πολης, ήταν δραστήριο στέλεχος της KOGEF.

Στις 7 Δεκεμβρίου 1977 ένοπλοι φασίστες δολοφόνησαν πισώπλατα τον Μουχαρέμ Οζντεμίρ, φοιτητή της Κρατικής Ακαδημίας Καλών Τεχνών. Μετά το τραγικό γεγονός, Τουρκοκύπριοι φοιτητές κατέλαβαν τη σχολή του Μουχαρέμ. Χιλιάδες φοιτητές και νέοι ξεχύθηκαν στους δρόμους της Κων/πολης με πανό και αντιφασιστικά τραγούδια και συνθήματα. Τα σχέδια και οι δολοφονικές ενέργειες των σοβινιστών όμως δεν σταμάτησαν εδώ.

Το 1978 γίνεται στόχος οπλισμένων φασιστικών δυνάμεων ο Μουσταφά Ερντάν. Ο 21χρονος φοιτητής μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο και απεβίωσε στις 24 Σεπτεμβρίου 1978.

Ένα χρόνο αργότερα ο 19χρονος φοιτητής Ερτζάν Τουργκούτ, δέχθηκε άγριο ξυλοδαρμό στην Άγκυρα και απεβίωσε στις 23 Νοεμβρίου 1979.

Τον ίδιο χρόνο ένοπλοι φασίστες του MHP σταμάτησαν στο δρόμο τον Σαντίκ Τζεμίλ. Ο Σαντίκ έδωσε άοπλος τη μάχη. Τον πυροβόλησαν και τον άφησαν αιμόφυρτο. Τρεις μέρες μετά η κηδεία του μετατράπηκε σ' ένα αντιφασιστικό συλλαλητήριο-λαοθάλασσα, με συνθήματα όπως: «Ο φασισμός θα πνιγεί στο αίμα που χύνει», «Ανεξάρτητη Κύπρος», «Το ΝΑΤΟ δε θα περάσει!».

Το Νοέμβριο του 1978 τριακόσιοι Τ/κ εκδιώχθηκαν από τις φοιτητικές εστίες της Άγκυρας και της Κωνσταντινούπολης επειδή διαδήλωσαν για εφαρμογή των ψηφισμάτων του ΟΗΕ και ειρηνική επίλυση του Κυπριακού προς όφελος όλου του λαού. Η Προοδευτική Αθήνας διοργάνωσε τον επόμενο Φλεβάρη μια μεγάλη εκδήλωση αλληλεγγύης στους Τ/κ συντρόφους μας, με τη συμμετοχή καλλιτεχνών, όπου όλα τα έσοδα της εκδήλωσης δόθηκαν για ενίσχυση των διωγμένων φοιτητών.

Οι Τ/κ σύντροφοι μας που δολοφονήθηκαν, βρίσκονται ανάμεσα στους ήρωες του Λαϊκού Κινήματος της Κύπρου που έπεσαν στο βωμό της φιλίας των δύο κοινοτήτων, της ανεξαρτησίας και της λευτεριάς της κοινής μας πατρίδας. Τα ιδανικά τους είναι ίδια με αυτά του Μένοικου, του Οντούρ, του Παπαλάζαρου, του Γκιουρκάν και του Χικμέτ, του Καβάζογλου, και του Μισιαούλη. Η θυσία και τα οράματα τους, μας ανεκπλήρωτα ακόμη, μας δείχνουν το δρόμο για τη δικαίωση της θυσίας τους.

•Αφροδίτη Κατσή
Υπεύθυνη Γραφείου Επαναπροσέγγισης
Κ.Σ. ΕΔΟΝ

Το «Deal of the Century»

και το χρονικό ενός προμελετημένου εγκλήματος

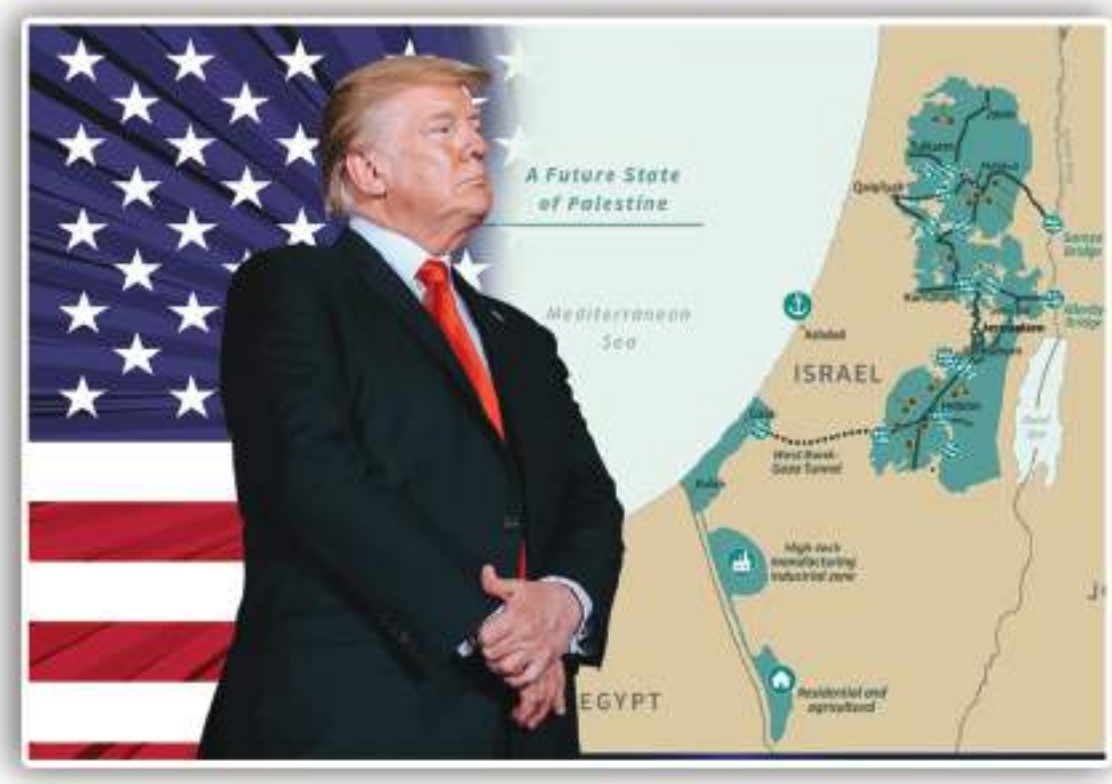

Η αρχή της καταστροφής

Από τις αρχές ήδη του 20ού αιώνα, η Βρετανία και η Γαλλία συμφώνησαν μεταξύ τους για το μοίρασμα της Μέσης Ανατολής. Με βάση τη συμφωνία αυτή, η Βρετανία πήρε υπό τον έλεγχο της τα εδάφη της Παλαιστίνης ενώ παράλληλα άρχισε να προωθεί την ιδέα της δημιουργίας ενός κράτους του Ισραήλ στο έδαφος της ιστορικής Παλαιστίνης. Με τη «Διακήρυξη του Μπάλφουρ», προσδιορίστηκε μία εθνική εστία μόνιμης βάσης των Εβραίων στην Παλαιστίνη. Μέχρι την αποχώρηση των βρετανικών στρατευμάτων, ο πληθυσμός των Εβραίων έφτασε στα 30% από το 1% που ήταν στις αρχές του 20ού αιώνα. Τότε ήταν που ξεκίνησαν και οι πρώτες αραβο-εβραϊκές συγκρούσεις.

Al Nakba

Το 1947 η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ εγκρίνει το ψήφισμα 181 για διαίρεση του εδάφους της Παλαιστίνης και την ίδρυση ενός εβραϊκού και ενός αραβικού κράτους. Την απόφαση ακολούθησε η εθνοκάθαρση των Παλαιστινίων με ένα πρωτοφανές κύμα επιθέσεων από τρομοκρατικές σιωνιστικές ομάδες που έσβησαν από το χάρτη πάνω από 500 πόλεις και χωριά εκδιώκοντας από τα σπίτια του τα δύο τρίτα του συνολικού πληθυσμού της Παλαιστίνης (περίπου 750.000 άτομα) και δολοφονώντας 15.000 Παλαιστίνιους. Οι Παλαιστίνιοι αγωνίστηκαν για την ελευθερία τους και για το όνειρό τους για αυτοδιάθεση. Το 1948 άρχισε ο πρώτος αραβο-ισραηλινός πόλεμος και ακολούθησε η δημιουργία του κράτους του Ισραήλ στις 15 Μαΐου 1948. Η μέρα αύτη έμεινε γνωστή για τους Παλαιστίνιους ως «al Nakba» (η καταστροφή).

Ο πόλεμος των έξι ημερών

Το 1967 οι αραβικές χώρες ξεκίνησαν πόλεμο κατά του Ισραήλ, γνωστός ως «πόλεμος των 6 ημερών» που είχε ως αποτέλεσμα το Ισραήλ να καταλάβει το μεγαλύτερο μέρος των παλαιστινιακών εδαφών, συμπεριλαμβανομένης της Γάζας, της Ιερουσαλήμ και της Δυτικής Όχθης. Η διεθνής κοινότητα ψήφισε στο Συμβούλιο Ασφαλείας την απόφαση 242, η οποία δηλώνει ότι το Ισραήλ πρέπει να αποσύρει τις δυνάμεις του από τα εδάφη που κατέλαβε κατά τη διάρκεια των έξι ημερών του πολέμου.

Η συμφωνία του Oslo

Οι ειρηνευτικές συνομιλίες τη δεκαετία του '90 ανάμεσα στο PLO (Palestinian Liberation Organisation - Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) και το Ισραήλ οδήγησαν τελικά στις συμφωνίες του Όσλο το 1993. Το Ισραήλ ποτέ δεν τήρησε τις δεσμεύσεις του. Αντιθέτως, συνέχισε να καταλαμβάνει/κατάσχει/κλέβει εδάφη, να εκτοπίζει Παλαιστινίους και να εντείνει τον εποικισμό χτίζοντας περισσότερους οικισμούς. Σήμερα οι ΗΠΑ με την κυβέρνηση Τράμπ, συνεχίζουν το «ειρηνευτικό» τους σχέδιο, αυτή τη φορά παρουσιάζοντας την «συμφωνία του αιώνα» (Deal of the Century). Ένα σχέδιο «ειρήνης» που θα ωφελήσει μόνο το κράτος του Ισραήλ και θα νομιμοποιήσει την κατοχή του στα παλαιστινιακά εδάφη. Θα νομιμοποιήσει την παράνομη απόφαση των ΗΠΑ, που αναγνώρισε την Ιερουσαλήμ ως αδιαίρετη πρωτεύουσα του Ισραήλ.

Η (ιμπεριαλιστική) Συμφωνία του Αιώνα!

Νομιμοποίηση της κατοχής

Πρώτα απ' όλα το Ισραήλ θα κρατήσει τους οικισμούς του στη Δυτική Όχθη. Εκείνους τους παράνομους οικισμούς που χτίστηκαν με την παραβίαση του διεθνούς δικαίου στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη. Το Ισραήλ όχι μόνο διατηρεί αυτά τα εδάφη, αλλά προνοείται και κατασκευή ενός δίκτυού μεταφορών για διευκόλυνση της διακίνησης των εποίκων μεταξύ αυτών των «Ισραηλινών εδαφών». Οι ΗΠΑ με αυτή την πρόταση ανατρέπουν προηγούμενη γνωμοδότηση του 1977, της νομικής υπηρεσίας του ίδιου τους του Υπουργείου Εξωτερικών, με την οποία αναγνώριζαν αυτούς τους οικισμούς ως παράνομους.

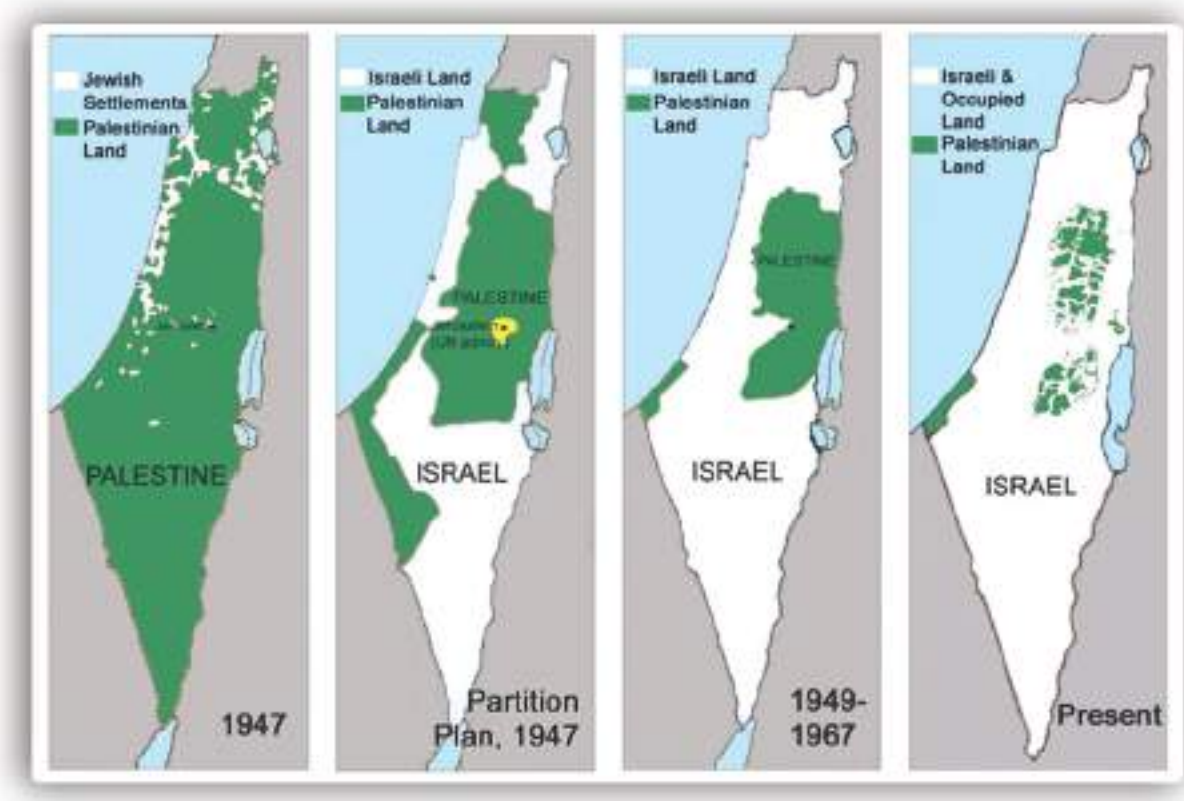

Φυσικός πλούτος

Το Ισραήλ θα διατηρήσει κυριαρχία στα εξωτερικά σύνορα και στα χωρικά ύδατα, γεγονός που θα τους δώσει τον έλεγχο του φυσικού πλούτου της Παλαιστίνης, όπως το φυσικό αέριο.

Πρωτεύουσα

Σύμφωνα με τα ψηφίσματα του ΟΗΕ, σε μια ενδεχόμενη λύση, πρωτεύουσα της Παλαιστίνης θα έπρεπε να είναι η Ανατολική Ιερουσαλήμ. Στην «Συμφωνία του Αιώνα», η Ιερουσαλήμ θα είναι η πρωτεύουσα του Ισραήλ και οι Παλαιστίνιοι θα χρειαστεί να χτίσουν την πρωτεύουσά τους κάπου αλλού. Συγκεκριμένα, αναφέρεται η μικρή πόλη Αμπου-Ντις που ανήκει στην ευρύτερη Ιερουσαλήμ αλλά έχει αφεθεί εκτός του τείχους. Άρα μεταξύ άλλων, αποκλείουν τους Παλαιστίνιους από την ανατολική Ιερουσαλήμ, την παλιά πόλη και το Αλ Άκσα-τους ιερούς τους χώρους.

Στρατός

Το κράτος της Παλαιστίνης θα είναι πλήρως αποστρατιωτικοποιημένο, αλλά το Ισραήλ θα κρατήσει τον στρατό του γύρω από τα παλαιστινιακά εδάφη ενώ θα διατηρεί τη δυνατότητα επέμβασης. Στο σχέδιο αναφέρεται με μεγάλη κυνικότητα πως το κράτος του Ισραήλ θα κάνει το καλύτερο δυνατό για να ελαχιστοποιήσει την στρατιωτική του επέμβαση! Δηλαδή η ίδια η συμφωνία νομιμοποιεί μελλοντικές επεμβάσεις.

Πρόσφυγες

Πέραν των τεσσάρων εκατομμύριων Παλαιστίνιοι πρόσφυγες ζουν σε ολόκληρο τον κόσμο. Μιλάμε για τέσσερις γενιές προσφύγων που διατηρούν άσβεστο τον πόθο της επιστροφής στη χώρα τους για να ζήσουν με σταθερότητα και αξιοπρέπεια και να έχουν μια χώρα που να ονομάζουν πατρίδα. Η συμφωνία, τους αρνείται το δικαίωμα επιστροφής και παύουν να θεωρούνται πρόσφυγες. Με αυτό τον τρόπο καταργούν την ύπαρξη προσφύγων, η οποία είναι από μόνη της καταπάτηση του διεθνούς δικαίου. Αυτό ξεκίνησε ήδη να «εφαρμόζεται» με τον τερματισμό της χρηματοδότησης της UNRWA από τις ΗΠΑ πριν από 2 χρόνια.

Η ΕΔΟΝ δίπλα στο λαό της Παλαιστίνης

Αυτή η «συμφωνία του αιώνα» θα εξυπηρετήσει μόνο τα συμφέροντα του Ισραήλ και κυρίως των εποίκων, των επιχειρηματιών και των πιο αντιδραστικών κύκλων. Το σχέδιο αυτό δεν θα σταματήσει τα δεινά του παλαιστινιακού λαού. Ο μόνος κερδισμένος από αυτό το σχέδιο θα είναι ιμπεριαλισμός που θα δει τον κύριο εκπρόσωπο τους στην περιοχή (το Ισραήλ) να ενδυναμώνεται.
Οι Παλαιστίνιοι υποφέρουν εδώ και 72 χρόνια. Πολλοί σκοτώθηκαν, πολλοί εκδιώχθηκαν από τα σπίτια και τα εδάφη τους. Οι Παλαιστίνιοι αξίζουν δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια.

Η ΕΔΟΝ θα παραμείνει πάντα δίπλα στον παλαιστινιακό λαό, διότι γνωρίζουμε πολύ καλά τι σημαίνει να εκδιωχθείς από το σπίτι σου, τι σημαίνει να γίνεις πρόσφυγας στη δική σου χώρα, γνωρίζουμε τον πόνο πολύ καλά. Θα υποστηρίζουμε πάντα τους Παλαιστίνιους και τον στόχο τους για ένα βιώσιμο ανεξάρτητο κράτος στα σύνορα του 1967 με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Εκφράζουμε και πάλι την αλληλεγγύη μας προς τον παλαιστινιακό λαό, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια αυτών των δύσκολων περιόδων.

•Αντνάν Αλ Μάσσρι
Μέλος Γραφείου Διεθνών Σχέσεων
Κ.Σ. της ΕΔΟΝ

Συνέντευξη με τον

Hanna Gharib,

Γενικό Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος Λιβάνου

«Αυτό που ένωσε αυτές τις ομάδες είναι τα κοινά κοινωνικά και ταξικά τους συμφέροντα. Γι' αυτό είναι εξέγερση ταξική με όλη τη σημασία και η οποία μάλιστα οφείλεται στη συνειδητοποίηση του απλού κόσμου.»

Την Τετάρτη 05 Φεβρουαρίου 2020 πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στην Κύπρο από τον Γ.Γ. του Κομμουνιστικού Κόμματος Λιβάνου, Hanna Gharib. Στα πλαίσια της επίσκεψης η εφημερίδα νεολαία εξασφάλισε συνέντευξη η οποία παρουσιάζεται πιο κάτω.

Ο σύντροφος Hanna Gharib ανέλαβε Γενικός Γραμματέας πριν από 3 χρόνια. Πριν από αυτό αποτελούσε μια από τις σημαντικότερες μορφές του συνδικαλιστικού κινήματος και ήταν επικεφαλής στις μεγάλες κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών. Ήταν και είναι αναγνωρίσιμη προσωπικότητα στο Λίβανο.

Ν: Όπως ξέρουμε από τον περασμένο Οκτώβρη στο Λίβανο γίνονται μαζικότατες κινητοποιήσεις. Θα θέλαμε αν μπορείτε να μας πείτε για τη σύνθεση του κόσμου που συμμετέχει σε αυτές τις κινητοποιήσεις και ποιος είναι ο ρόλος που έχουν τα διάφορα δόγματα.

Οι κινητοποιήσεις στο Λίβανο είναι πατριωτικές διαδηλώσεις και είναι πέρα από το τοπικό και το θρησκευτικό στοιχείο. Αυτό ήρθε ως αποτέλεσμα της αποσύνδεσης αυτών των κοινωνικών ομάδων από τα κόμματα και τις θρησκείες που τις αντιπροσώπευαν για πολλά χρόνια. Αυτή η αποσύνδεση φυσικά είναι σχετική. Αυτό που ένωσε αυτές τις ομάδες είναι τα κοινά κοινωνικά και ταξικά τους συμφέροντα. Γι' αυτό είναι εξέγερση ταξική με όλη τη σημασία και η οποία μάλιστα οφείλεται στη συνειδητοποίηση του απλού κόσμου. Ο κόσμος κατέβηκε στους δρόμους κρατώντας «σημαία» τα αιτήματα του και όχι τις φωτογραφίες των ηγετών του. Οι συμμετέχοντες προέρχονται από όλα τα κοινωνικά φάσματα και ιδιαίτερα από τη νεολαία και τους φοιτητές, οι οποίοι είναι και η δύναμη αυτών των διαδηλώσεων. Αυτό είναι πολύ σημαντικό γιατί μας δίνει την ελπίδα για το πώς μπορεί να είναι το μέλλον στο Λίβανο. Πέρα από αυτό όμως, υπάρχουν και οι ομάδες των εργαζομένων, των μικροεπιχειρηματιών και της μικροαστικής τάξης, οι οποίοι λόγω της οικονομικής κατάστασης της χώρας, κατέρρευσαν και βρήκαν αυτόν ως τον μοναδικό τρόπο να εκφράσουν τα αιτήματα τους. Αυτό σημαίνει ότι οι κινητοποιήσεις έχουν «αποχρώσεις» από όλη την κοινωνία, με τα αντίστοιχα «χρώματα» να είναι οι φτωχοί, οι μικροαστοί και οι αστοί, τάξεις οι οποίες έχουν καταρρεύσει. Οι διαδηλώσεις λοιπόν είναι χρωματισμένες και πολιτικά και οικονομικά, αλλά και ταξικά, γι' αυτό και τα κόμματα της εξουσίας δεν μπορούσαν να τις αντιμετωπίσουν και εν τέλει η κυβέρνηση παραιτήθηκε. Σήμερα, μέρος των ατόμων που ήταν στην εξουσία, πλέον συμμετέχουν κι αυτοί στις διαδηλώσεις.

Ν: Ποια είναι τα βασικά αιτήματα που θέτει ο αυτός ο κόσμος, τι είναι αυτό που ζητά;

Είναι διαφορετικά αυτά που ζητά η κάθε μερίδα του κόσμου, αλλά όπως είπα πριν, υπάρχουν και οι δυνάμεις της τέως κυβέρνησης που κατέβηκαν στους δρόμους με σκοπό να φέρουν τους διαδηλωτές με το μέρος τους. Αυτοί ήθελαν να «καπελώσουν» αυτές τις διαδηλώσεις και να τις κατευθύνουν προς την αμερικάνικη ατζέντα. Αυτοί οι άνθρωποι τώρα θέλουν να ξανακερδίσουν το ρόλο τους στην κυβέρνηση. Υπάρχει μια άλλη ομάδα, αυτοί που ονομάζονται «Συμμαχία της 8 Μαρτίου», που υποστηρίζει τη Hezbollah και την Amal, και σκοπό έχουν να πλήξουν τις κινητοποιήσεις. Υποστηρίζουν ότι οι κινητοποιήσεις είναι αμερικάνικη συνωμοσία με στόχο να πληγούν οι δυνάμεις της Hezbollah που αποτελεί δύναμη αντίστασης στο Ισραήλ. Εμείς είμαστε κάπου στη μέση, μεταξύ της μιας και της άλλης ατζέντας. Εμείς σαν κόμμα ζητάμε να αλλάξει το πολιτικό σύστημα της χώρας γιατί τόσα χρόνια όλες οι κυβερνήσεις απέτυχαν να δώσουν απαντήσεις σε αυτά που ζητά ο απλός κόσμος. Δηλαδή, αυτό που ζητούμε είναι να έχουμε μια νέα κυβέρνηση που θα προχωρήσει με ουσιαστικές πολιτικές αλλαγές, να αλλάξει το εκλογικό σύστημα ώστε να δημιουργήσουμε μια κυβέρνηση πατριωτική και σίγουρα να επιστραφεί το χρήμα που κλάπηκε από τον κόσμο.

Ν: Το Κομμουνιστικό Κόμμα Λιβάνου (CPL) και η Ενιαία Δημοκρατική Νεολαία Λιβάνου (ULDY), τι παρέμβαση έχουν σε αυτές τις κινητοποιήσεις; Ποια δύναμη έχουμε;

Εδώ και 30 χρόνια, εμείς σαν κόμμα εναντιωνόμαστε στις πολιτικές που ακολούθησαν όλες οι κυβερνήσεις διαχρονικά και έτσι υπάρχει μεγάλος σεβασμός απέναντι στο κόμμα ανάμεσα στους διαδηλωτές. Εμείς σαν Κομμουνιστικό Κόμμα, είμαστε πατριωτικό κόμμα και υπάρχουμε σε όλες τις περιοχές του Λιβάνου.

> **«Δημιουργήθηκαν επίσης φοιτητικά κινήματα, αποτελούμενα όχι μόνο από κομμουνιστές, αλλά από όλα τα φάσματα της κοινωνίας που είναι ενάντια στις πολιτικές της κυβέρνησης. Δεκάδες αυτού του κόσμου εντάσσεται πλέον στη νεολαία μας, την ULDY.»**

Όσο για το κίνημα της νεολαίας του κόμματος, την ULDY, είναι πάντα μπροστάρης σε όλες τις εκδηλώσεις που γίνονται κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων. Δημιουργήθηκαν επίσης φοιτητικά κινήματα, αποτελούμενα όχι μόνο από κομμουνιστές, αλλά από όλα τα φάσματα της κοινωνίας που είναι ενάντια στις πολιτικές της κυβέρνησης. Δεκάδες αυτού του κόσμου εντάσσεται πλέον στη νεολαία μας, την ULDY.

Ν: Τέλος, ποια είναι η δική σας εκτίμηση για το πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα; Τι περιμένετε εσείς;

Εμείς βλέπουμε τρείς πιθανότητες. Η πρώτη είναι αν μπορεί αυτή η εξέγερση να δημιουργήσει μια κυβέρνηση πατριωτική, που να μπορεί να αλλάξει το εκλογικό σύστημα. Εμείς προτιμούμε αυτή τη λύση ώστε να ξεκινήσουν να λύνονται τα προβλήματα δημοκρατικά. Το ελάχιστο που θέλουμε είναι να υπάρξουν δημοκρατικές διορθώσεις στο σύστημα μέσω των εκλογών, δηλαδή να έχουμε ένα εκλογικό νόμο που να μοιάζει στη δομή του με τη σύνθεση των διαδηλώσεων και όχι έναν νόμο που με θρησκευτικό χαρακτήρα να ωθεί την κοινωνία προς τα πίσω. Εμείς εργαζόμαστε ώστε να μπορούμε να μετατρέψουμε αυτές τις διαδηλώσεις σε επανάσταση στο τέλος της μέρας. Για να συμβεί αυτό χρειάζεται πολλή υπομονή και ο δρόμος είναι μακρύς. Αυτή είναι και η δεύτερη εναλλακτική λύση. Αν δεν καταφέρουμε να φτάσουμε σε κάποια από τις προηγούμενες δύο λύσεις, σημαίνει ότι θα έρθουν να μας «χτυπήσουν» και τελικά να σβήσει η εξέγερση.

Επιμέλεια:
•Χάρις Ζαντή
Συντακτική Επιτροπή

LIVE the coffee experience

POKKA